

Arrest

nr. 276 899 van 2 september 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. SMEKENS
Landvoogddreef 19
1180 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 4 november 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 september 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 maart 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 april 2022.

Gelet op het proces-verbaal van de openbare terechtzitting van 29 april 2022 waarbij de voorzitter de zaak tegensprekelijk uitstelt naar de openbare terechtzitting van 23 mei 2022.

Gezien het schriftelijk verslag van de verwerende partij van 16 mei 2022.

Gelet op het proces-verbaal van de openbare terechtzitting van 23 mei 2022 waarbij de voorzitter de zaak tegensprekelijk uitstelt naar de openbare terechtzitting van 8 juli 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. SMEKENS en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Kameroense nationaliteit te bezitten en tot de stam Mankon te behoren. U werd geboren op 5 mei 1982 te Tubah, in Mezam divisie, in de noordwestelijke regio van Kameroen. U woonde samen met uw moeder en zussen in Alakuma, een buurt in Mankon/Bamenda tot u de lagere school afmaakte en u bij uw neef in de buurt 'travellers' in Bamenda introk om de stiel van meubelbouwer te leren. Na 6 à 7 jaar in de buurt 'travellers' te hebben gewoond, keerde u terug naar uw ouderlijk huis in Alakuma. De laatste drie jaar voor uw vertrek woonde u samen met uw echtgenote, kinderen, adoptiezoon en de zoon van uw overleden zus, F.C., in Alabukam, op een halfuur per auto van uw woonplaats te Alakuma. U werkte tot uw vertrek uit Kameroen als meubelbouwer. U reisde jaarlijks rond de kerstperiode naar Nigeria om inkopen te doen voor uw meubelzaak, alsook cosmetica aan te kopen die door uw vrouw werd verkocht.

In 2017 nam u verschillende keren deel aan betogingen tegen de regering. Tijdens een van deze betogingen werd u gearresteerd en gedurende twee dagen opgesloten in het gerechtelijk politiestation. Na tussenkomst van uw familie en uw advocaat werd u na betaling van een borgsom van 20.000 Kameroense CFA vrijgelaten.

Vervolgens werd u begin 2019 aangesproken door vechters van de afscheidingsbeweging 'Amba Boys', die een kamp hebben in Alabukam. Aangezien zij opmerkten dat u naar Nigeria reisde, vroegen ze u een wapen op te halen te Onitsha, Nigeria dat ze hadden besteld. Uit angst tegen de lamp te lopen bij controles, weigerde u. Aangezien u weigerde diende u een geldsom van 50.000 Kameroense CFA te betalen. U vertelde wat gebeurde tegen uw burens, waarna zij uw wedervaren aan het leger rapporteerden. Wanneer u door het leger werd geconfronteerd, onderhandelde u met het leger en benadrukte u dat u werd verplicht. Wanneer er echter nadien tijdens een ghosttown een commandant van het leger op het kruispunt in Alabukam werd onthoofd, viel het leger op een ochtend bij u binnen. Zij beschuldigden u ervan samen te werken met de Amba Boys en verantwoordelijk te zijn voor de dood van de legercommandant. Terwijl u onder schot werd gehouden, werd uw vrouw verkracht. Door het wapen van een van de militairen weg te slaan, kon u via de achterdeur ontkomen. 28 januari 2019 verliet u Kameroen en ging u naar Nigeria vanwaar u met behulp van een bevriende blanke man, meneer Herman, gebruik makend van een u niet toebehorend paspoort per vliegtuig vanuit Nigeria naar België kwam. 5 februari 2019 kwam u aan in België en 18 februari 2019 diende u een verzoek om internationale bescherming in.

Na uw vertrek uit Nigeria, ging het leger in maart 2019 opnieuw naar uw huis in Alabukam, schoten ze uw neef in zijn been en brandden ze het huis af, waarna uw vrouw en kinderen naar de bossen in de omgeving van Bafout vluchtten. Na twee à drie maanden in de bossen te hebben verbleven, werd uw gezin door uw schoonbroer opnieuw naar Bamenda gebracht. In september 2020 werd uw moeder naar het gerechtelijk politiestation gevorderd en gevraagd naar uw verblijfplaats. Er werd uw moeder eveneens een arrestatiebevel op uw naam overhandigd.

Recent werd uw zus A.L. in haar been geschoten door het leger omdat ze weigerde de locatie van uw echtgenote prijs te geven. Wanneer het leger haar met de dood bedreigde, namen ze haar mee en lieten haar vervolgens achter in het huis van uw echtgenote. Uw zus stierf vervolgens in het ziekenhuis aan haar verwondingen. Uw andere zus N.S. waarschuwde uw echtgenote die vervolgens met de kinderen, voor de komst van het leger, kon ontkomen. Uw echtgenote vluchtte naar Nigeria en uw kinderen verblijven bij uw zus N.S. in Bamenda. Uw moeder zakte in elkaar wanneer ze hoorde wat gebeurde en werd opgenomen in het ziekenhuis.

U legt volgende documenten neer ter staving van uw verzoek: (1) een kopie van uw identiteitskaart, (2) een origineel 'Attestation for lost document(s)' (dd. 19/09/2018), (3) een kopie van een affidavit, opgesteld door uw advocaat N.D.N. (dd. 04/11/2020), (4) een kopie van een affidavit, opgesteld door uw moeder Z.F. (dd. 04/11/2020), (5) een kopie van een affidavit, opgesteld door uw echtgenote T.C.N. (dd. 04/11/2020), (6) een kopie van een affidavit, opgesteld door uw neef A.D. (dd. 13/11/2020), (7) een kopie van een affidavit, opgesteld door uw buurman A.F. (dd. 13/11/2020), (8) 10 foto's van uw werkzaamheden, uw huis en de verwondingen die uw neef A.D. op een aanval bij uw huis zou hebben opgelopen, (9) een kopie van een document met als titel 'Recognizance of surety' (dd. 24/09/2017), (10) een kopie van een medisch attest op uw naam, van Bamenda Regional Hospital (dd.30/09/2017), (11) een kopie van een medisch attest op naam van uw echtgenote, van Regional Hospital Bamenda (dd.01/02/2019), (12) een kopie van een medisch attest op naam van uw neef, van Regional Hospital Bamenda (dd.08/05/2019), (13) een kopie van uw huwelijksakte, (14) een kopie van een CRS kaart op naam van uw echtgenote, (15) een kopie van en afschrift van CRS van uw echtgenote, (16) een kopie van een 'writ of capias' (dd.10/04/2020), (17) een kopie van een 'letter of summon' (dd.20/09/2020), (18) een kopie van een

'search warrant', bestaande uit 4 pagina's (dd.17/04/2020), (19) 3 foto's van verwondingen van uw zus A.L., (20) een medisch attest van Dr. Nk. (dd.22/02/2021) en (21) een screenshot van MobileMoney.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

U verklaart uw land van herkomst Kameroen te hebben verlaten omdat u wordt gezocht door de Kameroense autoriteiten omwille van uw vermeende betrokkenheid bij de afscheidingsbeweging Amba Boys en uw participatie aan protestacties in 2017. **Er dient echter te worden vastgesteld dat voornoemde motieven niet geloofwaardig zijn.**

Vooreerst dient te worden gewezen op de onwaarschijnlijkheid van uw verklaringen. U verklaart door de Amba Boys, die gevestigd waren in uw woonplaats Alabukam, te zijn aangesproken om één wapen op te halen in Onisha, Nigeria aangezien werd opgemerkt dat u in Nigeria aankopen deed (zie notities dd. 27/11/2020, p. 25-26 en dd. 18/06/2021, p.25). Waar ze doorgaans hun wapens halen weet u niet. Het is op z'n minst merkwaardig dat u, die voordien niet eerder met de afscheidingsbeweging in contact kwam, plotsklaps zou worden benaderd om één wapen op te halen in Nigeria. Uw verklaringen omtrent de toenadering van de Amba vechters zijn bovendien niet overtuigend. U verklaart dat ze de eerste keer zeiden dat jullie geld dienden te geven, waarop u zei geen geld te hebben en ze vervolgens dreigden uw kind te zullen kidnappen. U gevraagd wanneer u werd benaderd om het wapen op te halen, stelt u in begin 2019 maar de datum herinnert u u niet. U voegt toe dat het ghosttown was en ze in de namiddag naar uw huis en ook naar de huizen van andere burens gingen. Gevraagd wat ze precies zeiden, verklaart u dat werd gezegd dat u hen geld moest geven en de strijd diende te steunen. Gevraagd of u toen werd gevraagd om het wapen op te halen, geeft u aan dat niet te hebben gedaan. Op de vraag of de vraag om geld en de opdracht om het wapen op te halen hetzelfde moment plaatsvond, antwoordt u negatief. Gevraagd om uit te leggen wanneer u om dat wapen werd gevraagd, antwoordt u 'Ze kwamen eerst naar het huis dat ik hen moest steunen. Ik zei dat ik geen geld had. Ze zeiden ok, er is een winkel in Onisha. Ze gaven me een nummer van de winkel die ik me niet kan herinneren. Ik zei dat ik zoiets nooit zou doen. Ze zeiden dat als ik het niet zou doen, ze mijn kind zouden kidnappen en ik hen het geld moet geven'. Vervolgens stelt u dat het niet dezelfde dag gebeurde, maar allemaal in januari plaatsvond. Om precisie gevraagd, geeft u aan dat ze drie keer ofzo kwamen en er een week tussen zat. Gevraagd wat de eerste keer gebeurde, stelt u dat ze voor het wapen kwamen. De tweede keer kwamen ze voor het geld en de derde keer overhandigde u het geld. **Er dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen omtrent het verloop van de gebeurtenissen allesbehalve consistent, helder en gedetailleerd zijn.** Ook op de vraag hoe ze reageerden op uw weigering om het wapen op te halen, is uw antwoord verwarrend. In eerste instantie stelt u dat ze zeiden dat andere mensen de strijd steunen en ook u dat diende te doen. Vervolgens verklaart u dat ze de manier waarop ze spraken en hun antwoord brutaal veranderden – in een andere dimensie, op een ander niveau. Gevraagd om duiding – wat ze exact deden of zeiden, stelt u dat u de strijd diende te steunen aangezien u het wapen niet wilde ophalen en indien u dat niet deed, ze uw kind zouden kidnappen. U samengevat dat ze naar u toe kwamen en u vroegen om een wapen op te halen in Onisha, antwoordt u dat te hebben geweigerd en gevraagd wat ze diezelfde dag zeiden wanneer u weigerde, herhaalt u te hebben gezegd zoiets niet te kunnen doen en dat u geen wapens aanraakt. Diezelfde vraag herhaald, geeft u aan dat ze zeiden terug te zullen komen (zie notities dd. 18/06/2021, p. 26-28).

Ook uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS over het verdere verloop van de gebeurtenissen wijken af van uw verklaringen voor de DVZ. U verklaart voor het CGVS te hebben geweigerd het wapen op te halen en omwille van die weigering 50.000 CFA te hebben moeten betalen

(zie notities dd. 27/11/2020, p.26). Echter voor de DVZ verklaarde u – wanneer u werd gevraagd of u actief was in een organisatie of vereniging – sympathie en steun te hebben voor de Ambazonians en hen ook financiële steun te hebben gegeven. Lid van een of andere partij of vereniging was u niet (zie vragenlijst CGVS, vraag 3). Het dient echter opgemerkt dat het sympathiseren met en het steun verlenen aan een afscheidingsbeweging danig verschilt van het onder dwang dienen te betalen van een geldsom na weigering van een opdracht. U tijdens het eerste persoonlijk onderhoud gevraagd wat u van de Amba vechters vindt, stelt u hen niet te zullen beschuldigen en hekelt u erg algemeen de misdaden gepleegd tegen Engelstaligen. U nogmaals gevraagd wat u van de Amba vechters vindt, antwoordt u, opnieuw naast de kwestie, niet te denken dat het vechten zal stoppen. Uitdrukkelijk gevraagd of u met hen sympathiseerde, antwoordt u bevestigend en gevraagd op welke manier, geeft u wederom een compleet ontwijkend antwoord over de aanvallen op de Amba vechters door het leger en het type wapens dat het leger en de vechters gebruiken. Wanneer de vraag wordt herhaalt, geeft u aan medelijden te hebben gehad, maar ook te hebben gevreesd dat ze uw kinderen zouden kidnappen. Om duiding gevraagd, stelt u dat ze dreigen met kidnapping wanneer je weigert op hun vraag in te gaan (zie notities dd.27/11/2020, p. 47). **Uw verklaringen omtrent uw mening omtrent de Amba vechters varieert, van medelijden, naar sympathie en steun tot angst waardoor de geloofwaardigheid van de aanleiding tot uw problemen met het leger, namelijk uw (al dan niet verplichte steun) aan de Amba vechters in het gedrang komt.**

Ook uw opeenvolgende verklaringen over wat na afloop van bovenstaande zou zijn gebeurd, bevatten een dermate frappante tegenstrijdigheid dat geen geloof kan worden gehecht aan de door u aangehaalde vervolgingsfeiten. Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS stelt u uw burens te hebben verteld over uw confrontatie met de Amba Boys, waarna uw burens het doorgaven aan het leger. Uw burens zouden hebben gezegd dat u de separatisten van wapens voorziet. Gevraagd hoe u weet dat de burens voornoemde doorgaven aan het leger, stelt u simpelweg 'het te weten' en dat je iemand kan verraden teneinde te worden vrijgelaten, waarmee u geen duiding biedt. U bijgevolg nogmaals gevraagd hoe u met zekerheid weet dat uw burens met het leger zouden hebben gepraat, herhaalt u ontwijkend zeker te weten dat het uw burens zijn en dat zij tegen het leger zeiden dat u hen steunde. Pas wanneer u de vraag een derde keer wordt gesteld, lijkt u zich te herinneren dat het leger u 'dat' zei. Gevraagd wat ze zeiden, verklaart u dat ze zeiden dat de burens verklaarden dat u degene was die de separatisten steunt (zie notities dd. 27/11/2020, p. 44). **Uw verklaringen hieromtrent, die zeer moeizaam en fragmentarisch tot stand komen, zijn weinig overtuigend.** Het tweede persoonlijk onderhoud echter bent u minder zeker over de manier waarop het leger de informatie verkreeg. Gevraagd hoe het leger van het wapen wist, antwoordt u 'te denken dat burens met hen praatten'. Gevraagd waarom, stelt u dat wanneer de jongens komen, jullie altijd met elkaar praten en u tegen de burens zei 'kan je (je) voorstellen dat ze zeiden dat ik een wapen moet voorzien'. Uw uitleg waarom uw burens dat zouden hebben doorgegeven aan het leger is echter zeer vaag en evenmin overtuigend: 'Soms wanneer het leger mensen intimideert met wapens, als je niet praat, zullen ze u doden. Ook al heb je geen idee, zal je het hebben over dingen waarover je niet wil praten, want als je niet praat, zullen ze u doden'. Vervolgens werd u, volgens uw verklaringen tijdens het eerste persoonlijk onderhoud, door het leger geconfronteerd en overtuigde u het leger op straffe van dood verplicht te zijn geweest het geld te hebben moeten geven. Ook hier dient te worden gewezen op uw verklaringen voor de DVZ sympathie te hebben gehad voor en steun te hebben verleend aan de Ambazonians, in schril contrast met doodsb bedreigingen indien u hen geen geld zou geven. U stelt dat het leger met u onderhandelde. Echter wanneer het hoofd van het leger aan jullie kruispunt in het kwartier werd onthoofd, werd u door het leger verantwoordelijk geacht. Op een ochtend kwam het leger naar uw huis en ze zeiden dat u, ondanks uw eerdere beweringen bang te zijn van de Amba vechters, zich bij hen had aangesloten om de onthoofding uit te voeren (zie notities dd. 27/11/2020, p. 26). Dat het leger u en niet de Ambavechters die zich volgens uw verklaringen in een naburig kamp bevonden, zou beschuldigen van zulks een gruwelijke daad, spreekt evenwel tot de verbeelding. Gevraagd waarom u ervan werd beschuldigd, stelt u omdat u de Amba vechters steunde met geld (net als velen van uw burens volgens uw verklaringen) en u tegen uw burens had gezegd hen een wapen te moeten brengen (zie notities dd. 18/06/2021, p. 31). Ook de naam van het slachtoffer, een van de Bataillon d'Intervention Rapide (BIR) troepen, die u zou hebben gedood, kent u niet (zie notities dd. 18/06/2021, p. 8). **Wat echter de geloofwaardigheid van bovenstaande verklaringen geheel teniet doet, zijn uw afwijkende verklaringen tijdens het tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS.** U tijdens het tweede persoonlijk onderhoud gesteld dat u, na de toenaderingen van de Amba vechters, werd aangesproken door het leger over het verzoek van de Amba vechters om een wapen op te halen, antwoordt u bevestigend en op de vraag wanneer dat gebeurde, stelt u dat het de dag was dat ze naar uw huis kwamen, met name de 28ste. Vervolgens vertelt u over de gebeurtenis waarbij op de deur werd geklopt wanneer jullie lagen te slapen, u uw broek aandeed en uw echtgenote een wikkel omdeed. Een van de militairen zei te hebben gehoord dat u de jongens steunde met wapens vanuit Nigeria, hetgeen u

ontkende, waarna u werd geslagen met een wapen ter hoogte van uw rechteroog. Gevraagd wat die nacht nog gebeurde, stelt u dat u werd beschuldigd van de dood van hun vriend en, wanneer een soldaat de wikkel rond de borsten van uw vrouw verwijderde, in het Frans werd gezegd u neer te moeten schieten. U smeekte en zei geen vechter te zijn en wanneer u zag dat uw vrouw op het bed werd geduwd, duwde u de militair die achter u stond die vervolgens op de grond viel waardoor u via de achterdeur kon vluchten. Voorgaande vond bijna twee weken na de toenadering van de Amba vechters plaats. U benadrukt die nacht voor het eerst contact te hebben gehad met het leger en dat tussen de laatste toenadering van de Amba jongens en de inval van het leger niets gebeurde (zie notities dd. 18/06/2021, p.29-31). Echter, tijdens het eerste persoonlijk onderhoud vond de confrontatie wat betreft de wapens op een ander moment plaats dan de beschuldigingen van de dood van de militair (zie notities dd. 27/11/2020, p. 26). U hierop gewezen, antwoordt u bevestigend maar verschaft u geen verdere duiding. U erop gewezen te hebben verklaard voor de inval geen contact te hebben gehad met het leger, herhaalt u tijdens de inval met uw echtgenote op bed te zijn geweest. U ermee geconfronteerd tijdens het eerste persoonlijk onderhoud te hebben verklaard voor de inval door het leger te zijn geconfronteerd met het gegeven dat u een wapen diende op te halen, geeft u aan dat te hebben gezegd en soms niet te begrijpen hoe de protection officer praat (zie notities dd. 18/06/2021, p. 32). **Hieruit kan echter slechts worden geconcludeerd dat uw verklaringen aangaande de gebeurtenissen die tot het vertrek uit uw land zouden hebben geleid en die de grond vormen voor uw verzoek om internationale bescherming niet overeenstemmen waardoor er geen geloof aan kan worden gehecht.**

U verklaart eveneens dat uw echtgenote tijdens de inval van het leger in uw huis het slachtoffer werd van seksueel geweld. U gevraagd wat nadien gebeurde met uw echtgenote, stelt u dat ze naar het ziekenhuis ging. Gevraagd hoe lang, antwoordt u 'te denken dat ze er enige tijd, enkele dagen was' en ze u het medisch rapport doorstuurde (zie notities dd. 27/11/2020, p. 27). Het tweede persoonlijk onderhoud stelt u dat uw vrouw waarschijnlijk een week in het ziekenhuis was (zie notities dd. 18/06/2021, p. 33). Het verwondert dat u niet met zekerheid kan zeggen hoe lang uw echtgenote na het door u aangehaalde seksueel geweld in het ziekenhuis zou zijn geweest, wat evenzeer de geloofwaardigheid van uw verklaringen aantast.

Ter staving van voornoemde problemen legt u volgende documenten neer: (3) een kopie van een affidavit, opgesteld door uw advocaat Ndifor Divine Ngu (dd. 04/11/2020), (4) een kopie van affidavit, opgesteld door uw moeder Z.F. (dd. 04/11/2020), (5) een kopie van een affidavit, opgesteld door uw echtgenote T.C.N. (dd. 04/11/2020), (6) een kopie van een affidavit, opgesteld door uw neef A.D. (dd. 13/11/2020), (7) een kopie van een affidavit, opgesteld door uw buurman A.F. (dd. 13/11/2020). U verklaart de documenten van uw advocaat in Kameroen, die u bijstond bij zakendisputen, te hebben ontvangen (zie notities dd. 18/06/2021, p.18). **Vooreerst dient te worden benadrukt dat uw onwetendheid aangaande de neergelegde documenten, zowel wat betreft de inhoud als wat betreft de manier waarop ze werden verkregen, de authenticiteit en bewijswaarde van de documenten, alsook de geloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande de gebeurtenissen die u met de documenten wenst te staven, ernstig aantast.** Vervolgens dient opgemerkt dat een affidavit geen authentieke akte is, maar louter een bevestiging van de daarin vermelde eenzijdige verklaringen op de daarin bepaalde dag. Het bewijst geenszins dat de eenzijdige verklaring zelf waarachtig is, temeer nu de affidavits werden afgelegd door uw advocaat, echtgenote, moeder, neef en buurman waardoor het bezwaarlijk als objectief kan worden aanzien. Gevraagd hoe die affidavits werden opgesteld, stelt u die dingen niet te kennen (zie notities dd. 18/06/2021, p.15). Gevraagd wat het precies is, geeft u aan dat de advocaat meestal gaat aangezien advocaten de macht hebben om naar eender welk kantoor te gaan (zie notities dd. 18/06/2021, p.16). U erop gewezen dat een van de documenten werd opgesteld door uw moeder en gepeild naar de werking, oppert u dat de advocaat er iets mee te maken heeft aangezien u sterk in hem gelooft en concludeert u het niet te weten. U ermee geconfronteerd dat de door uw advocaat opgestelde affidavit gebeurtenissen omschrijft in uw huis tijdens de vermeende aanval van het leger en gevraagd hoe hij die gebeurtenis zou kunnen omschrijven en op de hoogte kan zijn van de details, geeft u aan dat uw advocaat weet hoe uw huis eruit ziet en hij aanwezig was na de geboorte van uw laatste baby – waarmee u niet duidt hoe de advocaat op de hoogte is van voornoemde details. U hierop gewezen, stelt u dat de advocaat macht heeft (zie notities dd.18/06/2021, p. 16). De door u neergelegde foto's van uw werkplaats en de door u gebruikte producten hebben betrekking op verklaringen die geenszins ter discussie staan.

Na uw vertrek uit Nigeria, zou het leger in maart 2019 opnieuw naar uw huis in Alabukam zijn gegaan, zouden ze uw neef A.D. in het been hebben geschoten en uw huis afgebrand, waarna uw vrouw en kinderen naar de bossen in de omgeving van Bafout dienden te vluchten. Na twee à drie maanden in de bossen te hebben verbleven, werd uw gezin door uw schoonbroer opnieuw naar Bamenda gebracht. In

september 2020 werd uw moeder naar het gerechtelijk politiestation gevorderd en gevraagd naar uw verblijfplaats. Er werd uw moeder eveneens een arrestatiebevel op uw naam overhandigd. Recent werd uw zus A.L. in haar been geschoten door het leger omdat ze weigerde de locatie van uw echtgenote prijs te geven. Wanneer het leger haar met de dood bedreigde, namen ze haar mee en lieten haar vervolgens achter in het huis van uw echtgenote. Uw zus stierf aan haar verwondingen. Uw andere zus N.S. waarschuwde uw echtgenote die vervolgens met de kinderen, voor de komst van het leger, kon ontkomen. Uw echtgenote vluchtte naar Nigeria en uw kinderen verblijven bij uw zus N.S. in Bamenda. Uw moeder zakte in elkaar wanneer ze hoorde wat gebeurde en werd opgenomen in het ziekenhuis.

Het dient opgemerkt dat bovenstaande verklaringen volledig in het verlengde liggen van iets wat niet geloofwaardig werd bevonden. Daar werd vastgesteld dat de door u geschetste problemen met de Kameroense autoriteiten geenszins geloofwaardig zijn, kunnen ook de problemen die uw familie ten gevolge ervan zouden hebben ondervonden niet (in bovenvermelde omstandigheden) hebben plaatsgevonden. De door u neergelegde documenten ter staving van de gebeurtenissen na uw vertrek hebben dan ook geen bewijswaarde. Bovendien zijn de neergelegde documenten kopieën die eenvoudig met het nodige knip-en plakwerk kunnen worden opgesteld.

De door u neergelegde medische attesten ter staving kunnen evenmin overtuigen. U kunt immers niet duiden hoe het medisch attest op naam van uw echtgenote (11) (dd. 01/02/2019) werd verkregen aangezien de advocaat alle documenten regelde. Indien authentiek toont het attest overigens de vervolgingsfeiten in uw hoofde niet aan. Hetzelfde dient opgemerkt met betrekking tot het attest betreffende uw neef A.D. van 8 mei 2019 (12) (zie notities dd. 18/06/2021, p. 20). De foto's (8 en 19), die u neerlegt om de verwondingen die uw neef A.D. in maart 2019 en uw zus A.L. zouden hebben opgelopen ten gevolge van een inval van het leger, verschaffen geen informatie over de persoon die op foto's te zien is, noch over de omstandigheden waarin de verwondingen zouden zijn opgelopen. Hetzelfde dient opgemerkt met betrekking tot de foto's van een vernield/ afgebrand huis (8): het kan eenieders huis betreffen in eender welke situatie. U verklaart de foto's van uw neef te hebben verkregen van uw advocaat in Kameroen. Gevraagd hoe uw advocaat die foto's verkreeg, geeft u aan het niet te weten en dat uw advocaat mogelijks naar het ziekenhuis ging en via de dokter de foto's verkreeg. **Het tast uw geloofwaardigheid echter aan niet te weten hoe de neergelegde documenten werden verkregen.** De kopieën van de CRS kaart op naam van uw echtgenote (14) en van het afschrift van CRS van uw echtgenote (15) legt u neer om aan te tonen dat uw echtgenote, na haar terugkeer uit de bossen in Bamenda, als IDP een kaart werd gegeven om naar de winkels en de markt te gaan (zie notities dd. 18/09/2021, p. 20). Dat de situatie in Engelstalig Kameroen volatiel is en onderhevig aan geweld, resulterend in grote aantallen intern ontheemden, wordt door het CGVS niet betwist. Dit toont echter geopperde vervolgingsfeiten niet aan. Het screenshot (21) van MobileMoney, teneinde aan te tonen dat u geld overschreef aan uw zus N.S. wanneer uw zus in het ziekenhuis was, toont louter aan dat u geld heeft overgemaakt, niet waarom u dat deed.

U gevraagd naar het document 'Mandat d'amener' of 'Writ of Capias' (16) (dd.10/04/2020) geeft u aan het niet te begrijpen, niet te weten of het u dan wel uw echtgenote toebehoort en geeft u aan niet zo goed te kunnen lezen. **Wederom komt het uw geloofwaardigheid niet ten goede de inhoud niet te kennen van de documenten die u neerlegt die uw persoonlijke situatie zouden moeten betreffen en te maken zouden moeten hebben met uw vrees voor vervolging en de reden waarom u in België internationale bescherming verzoekt.** U hiermee geconfronteerd, stelt u naar zoveel plekken te zijn geweest en niet te weten wat dit specifiek document is. U verwijst opnieuw naar uw Kameroense advocaat die uw sociaal assistente de documenten heeft bezorgd. Gevraagd hoe uw advocaat het document verkreeg, stelt u – geheel naast de kwestie – in hem te geloven omdat hij u thuis veel hielp. De 'Letter of summon' (17) (dd.29/09/2020) die uw moeder zou hebben ontvangen, werd u eveneens gestuurd door uw advocaat die het zou hebben verkregen van het politiestation. U gevraagd hoe uw advocaat documenten heeft verkregen betreffend een vermeend gezocht persoon, meent u dat hij de nodige connecties heeft. Tenslotte, wat betreft het huiszoekingsbevel (search warrant)/zoekbericht (18) dient opgemerkt dat u geenszins kan duiden hoe de politie de foto's, die van uw traditioneel huwelijk in 2013 zijn, zou hebben verkregen. Ook wat betreft de inhoud kan u slechts aangeven dat er 'gezocht, gezocht' staat. Opnieuw kan u niet duiden hoe uw advocaat het document, dat vier pagina's beslaat, zou hebben verkregen. **Uw geringe verklaringen over de neergelegde documenten zetten de ongeloofwaardigheid van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten verder in de verf.**

Overigens verklaart u deel te hebben genomen aan protestacties in Kameroen. U gevraagd om hierover te vertellen, antwoordt u 'We marsen naar Fon paleis, rond commission avenue. We marsen soms en dan gaan we naar Bamenda II council'.

Gevraagd hoe vaak u deelnam, stelt u voor enige tijd, een paar dagen te hebben deelgenomen. U voegt toe in 2017 te hebben deelgenomen en verwijst naar de hevigste protestactie waarbij huizen in brand stonden en het leger begon te vuren waarop jullie, de protestanten met stenen gooiden, petroleum in een fles kookten en ermee gooiden. Na 2017 stelt u niet langer te hebben deelgenomen aan protestaties (zie notities dd. 27/11/2020, p.37-38). Het tweede persoonlijk onderhoud geeft u aan 'een drietal keer' te hebben deelgenomen aan protestaties, terwijl u voor de DVZ nog meende in totaal vijf keeraan demonstraties te hebben geparticipeerd (zie vragenlijst CGVS, vraag 1).

Gevraagd of u problemen kende omwille van uw deelname aan die protestaties, antwoordt u bevestigend en om duiding gevraagd, verklaart u, geheel naast de kwestie, dat ze niet wilden dat er werd geprotesteerd en u een plakkaat vasthield. U voegt toe dat de meeste van uw vrienden voor 2017 werden gearresteerd en naar de gevangenis werden gebracht en jullie niet wilden dat zulke dingen plaatsvonden in het land. U nogmaals gevraagd welke persoonlijke problemen u heeft gekend omwille van uw deelname aan de protestaties, herhaalt u – zonder enige duiding – een persoonlijk probleem te hebben gehad en dat jullie een bord vasthielden en op straat wandelden, 'laat mijn mensen vrij' roepend. U erop gewezen uw persoonlijk problemen nog niet te hebben verduidelijkt, verklaart u naar publieke veiligheid te zijn gegaan met flessen petroleum en ze naar het politiestation te hebben gegooid. U erop gewezen niet te vragen wat u deed, dan wel welke problemen u kende, verwijst u naar uw problemen met het leger omwille van uw steun aan de Amba Boys. **Dat u er niet in slaagt meteen een duidelijk antwoord te verschaffen op de vraag naar uw problemen omwille van uw deelname aan de protestaties, getuigt van weinig medewerking en tast de geloofwaardigheid ervan aan.** Uiteindelijk, na uitdrukkelijke vraag van de protection officer of u problemen kende omwille van uw deelname aan de protestaties, stelt u in 2017 gedurende twee dagen opgesloten te zijn geweest in het gerechtelijk politiestation omwille van uw deelname aan de mars. Wanneer dat precies was, weet u niet, onder meer daar u voor de DVZ op 16 juli 2019 verklaarde vorig jaar gearresteerd te zijn geweest door de autoriteiten, maar u niet te herinneren wanneer dit exact was (zie vragenlijst CGVS, vraag 1 en notities dd. 27/11/2020, p.37-38). Ook het tweede persoonlijk onderhoud stelt u niet te weten wanneer u werd gearresteerd (zie notities dd. 18/06/2021, p. 34). Het is echter geheel ongeloofwaardig dat u niet zou weten wanneer uw vermeende arrestatie zou hebben plaatsgevonden terwijl u documenten neerlegt (zie affidavits 3-7), opgesteld door uw advocaat, echtgenote, moeder, neef en uw buurman, waarin telkenmale wordt vermeld dat u op 22 september 2017 zou zijn gearresteerd. **Dat u die datum niet kent, terwijl hij meermaals wordt vermeld in de door u neergelegde documenten, tast de geloofwaardigheid van de vermeende arrestatie aan.** Ook in het document 'Recognizance of surety' wordt uw datum van vrijlating vermeld. Overigens is het niet ernstig dat u niet op de hoogte bent van de inhoud van de door u neergelegde documenten.

U stelt in 2017 gearresteerd te zijn geweest wanneer jullie stenen gooiden naar het politiekantoor van de openbare veiligheid in Old Town, jullie vervolgens werden omsingeld en er traangas werd gebruikt en er een helikopter en legereenheden werden ingezet die schoten op de massa. Die dag protesteerde u omdat veel van uw vrienden werden gedood en gearresteerd en om die reden moeten jullie het gebouw van de openbare veiligheid afbranden. U gooide stenen naar het gebouw van openbare veiligheid en gooide met in brand gestoken flessen vol petroleum, wanneer u, samen met veel anderen, werd gearresteerd (zie notities dd. 27/11/2020, p. 36-37 en dd. 18/06/2021, p. 34-35). Indien nog geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen omtrent de arrestatie, quod non, dient opgemerkt dat uw gedragingen tijdens de protestaties niet geheel onschuldig waren daar u verklaart stenen te hebben gegooid en brand te hebben willen stichten. Volgens uw verklaringen werd u dan ook beschuldigd van poging tot brandstichting en werd gesteld dat jullie het recht niet hadden om op straat te protesteren en het land te verdelen. U verklaart tijdens uw ondervraging op het politiekantoor vreselijk te zijn geslagen. Dit blijft echter bij blote beweringen aangezien het medisch attest ter staving hiervan (zie infra) niet overtuigend is. Uw overige deelnames aan een protestactie richting het paleis van de Fon om onafhankelijkheid te vieren en uw aanwezigheid tijdens de doodskistrevolutie resulteerden niet in problemen (zie notities dd. 18/06/2021, p. 34-35).

Na de vermeende arrestatie op 22 september en uw vrijlating op 24 september 2017, verbleef u nog enige tijd, namelijk tot 28 januari 2019, in Kameroen zonder problemen te hebben gekend met de autoriteiten, uitgezonderd de door u aangehaalde problemen met het leger die niet geloofwaardig zijn (zie notities dd. 18/06/2021, p.37).

Ter staving van uw arrestatie legt u een origineel 'attestation for lost documents' neer, opgesteld te Bamenda op 19 september 2018. Het document stelt dat u op het centrale politiekantoor van Bamenda aangifte deed van het verlies of diefstal van uw identiteitskaart. U verklaart dat uw identiteitskaart tijdens uw arrestatie in beslag werd genomen en men een separatist wordt genoemd door de politie indien ze u vatten zonder identiteitskaart (zie notities dd. 27/11/2020, p. 40).

Het verwondert dat u, wiens identiteitskaart door de ordediensten bij arrestatie in beslag werd genomen, van diezelfde ordediensten zulk document zou hebben verkregen. Bovendien toont het document hoogstens aan uw identiteitskaart niet langer in bezit te hebben gehad en biedt het geen informatie over de omstandigheden waarin u uw identiteitskaart verloor of hoe ze u zou zijn ontnomen. Een nieuwe identiteitskaart liet u niet opmaken aangezien u via het gerechtelijk politiestation zou moeten gaan wat onmogelijk was gezien uw problemen met hen, wat niet wegneemt dat ook het neergelegd document door de 'deputy superintendent of police' werd opgesteld. Overigens dient opgemerkt dat in het document, opgesteld op 19 september 2018, staat aangegeven dat u woonachtig bent te 'Alakuma Bida', terwijl u verklaart een drietal jaar voor vertrek naar Alabukam te zijn verhuisd (zie notities dd. 27/11/2020, p. 14 en verklaring DVZ, vraag 10). Bij aanvang van het eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS geeft u dan ook aan het document eigenhandig te hebben aangepast, Alakuma te hebben doorstreept en Alabukam te hebben opgeschreven, wat ook blijkt uit de twee afwijkende, neergelegde versies van het document (zie notities dd. 27/11/2020, p.3). U stelt na aankomst in het centrum te Lommel te hebben vastgesteld dat het document een fout bevatte – wat rijkelijk laat is aangezien het document in september 2018 zou zijn opgesteld. Dit doet minstens vraagtekens rijzen bij uw verklaringen omtrent uw recent verblijf in Alabukam aangezien niet kan worden ingezien waarom een officiële instantie een woonplaats zou noteren waar u niet langer resideert. U meent dat Alakuma werd genoteerd aangezien u daar woonde wanneer uw identiteitskaart werd opgesteld (zie notities dd. 27/11/2020, p. 41). Overigens toont het aan dat u er niet voor terugdeinst om officiële documenten aan te passen.

Nog ter staving van de vermeende arrestatie legt u kopie neer van een 'Engagement du grant' of 'Recognizance of surety' (9). U tijdens het tweede persoonlijk onderhoud gevraagd om te vertellen over voornoemd document, geeft u in eerste instantie aan het document niet te begrijpen. Gevraagd of u het document eerder zag, geeft u aan te vermoeden dat het het ontvangstbewijs is voor uw borg wanneer u opgesloten zat bij de gerechtelijke politie in Old Town. U kan vervolgens niet aangeven hoe u dit document heeft verkregen. U geef wederom aan dat advocaten de connecties hebben om naar veel plekken te gaan en oppert dat uw advocaat naar de politie ging om het document te bekomen. Gevraagd of dit document aan u werd gegeven wanneer u werd vrijgelaten, stelt u te hebben getekend wanneer het geld werd overhandigd aan de politie. U nogmaals gevraagd of de politie u voornoemd document overhandigde, stelt u te hebben getekend en uw naam en geboortedatum te hebben gegeven, maar geen document te hebben gekregen. Vervolgens verklaart u aan de politie het document 'Attestation for lost documents' te hebben gegeven voor u tekende aangezien uw identiteitskaart in beslag werd genomen. U voegt toe het attest voor verloren documenten aan de politie te hebben gegeven wanneer u werd vrijgelaten aangezien uw identiteitskaart door de openbare veiligheid in beslag werd genomen. Uw verklaringen stroken echter niet aangezien het 'Attestation for lost documents' op 19 september 2018, ongeveer een jaar na uw vermeende arrestatie, werd opgesteld. Verder verklaart u dan weer dat uw identiteitskaart pas bij uw vrijlating in beslag werd genomen. Gevraagd waarom stelt u, naast de kwestie, dat veel vrienden naar Kondengui gevangenis in Yaoundé werden gebracht en u geluk heeft gehad. Nogmaals gevraagd waarom uw identiteitskaart in beslag werd genomen, stelt u het niet te weten. Vervolgens verklaart u dan weer dat uw identiteitskaart in beslag werd genomen door openbare veiligheid op de dag van uw vermeende arrestatie (zie notities dd. 18/06/2021, p. 37-38). **Uw verklaringen hieromtrent, die allesbehalve eensluidend zijn, tasten de geloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande uw arrestatie verder aan.** U bovendien tijdens het tweede persoonlijk onderhoud gevraagd of u nog iets wenst te zeggen over de neergelegde documenten, meent u zich plotsklaps te herinneren het formulier 'Recognizance of surety' zelf te hebben ingevuld wanneer uw echtgenote de borg van 20.000 CFA betaalde. Gevraagd of het uw handschrift is, verklaart u afwijkend dat het niet uw handschrift is, maar u bij vrijlating uw naam, de naam van uw moeder en uw beroep neerschreef. Tenslotte concludeert u dat het document 'Recognizance of surety' u niet werd gegeven bij vrijlating. Overigens dient ook hier opgemerkt dat het geenszins geloofwaardig is dat u niet kan aangeven wanneer u werd gearresteerd, terwijl ook voornoemd document een datum van vrijlating bevat. Ook wat betreft het medisch certificaat (10), opgesteld op 30 september 2017, kunt u niet duiden hoe uw advocaat het document zou hebben verkregen. U verkreeg geen attest bij ontslag uit het ziekenhuis, maar oppert dat uw advocaat het van het origineel document moet hebben verkregen (zie notities dd. 18/06/2021, p. 18-19). Ook dit attest vermeldt overigens een datum van opname waardoor u zou hebben kunnen weten wanneer u zogenaamd werd gearresteerd/vrijgelaten. **Het dient nogmaals te worden benadrukt dat de vaststelling dat u niet op de hoogte bent van de inhoud van de door u neergelegde documenten, de geloofwaardigheid van uw verklaringen, alsook de authenticiteit van de documenten, aantast.**

Wat betreft uw paspoort dient opgemerkt dat u hieromtrent geen eensluidende verklaringen aflegt. Voor de DVZ verklaarde u immers dat uw origineel paspoort in Bamenda is achtergebleven (zie verklaring DVZ, vraag 24), terwijl u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS stelt dat u uw origineel paspoort verloor

wanneer u eind 2018 vanuit Nigeria terugkeerde naar Kameroen. U weet niet of u uw paspoort onderweg misplaatste dan wel of uw paspoort tussen de aangekochte goederen uit Nigeria zat. Sindsdien trof u uw paspoort niet aan (zie notities dd. 27/11/2020, p.7). **Dat uw verklaringen omtrent uw paspoort verschillen, tast niet alleen de geloofwaardigheid van uw verklaringen aan, maar ook uw gehele geloofwaardigheid.** U hier tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS op gewezen, stelt u in de war te zijn en dat het onderweg begon: 'Toen we in Ekom kwamen. Er is een plek in Nigeria, Ekom, de immigratiecontrole. Ik vond het. Soms moet je alle goederen verwijderen van de auto. Ik begon het opnieuw te zoeken in Ekom en praatte met hen'. Om herhaling gevraagd, stelt u: 'Ik zei dat ik deze weg net passeerde. Ze kennen mij en ik nam deze weg altijd. Ik zei dat het altijd in mijn goederen was en ze lieten me door.'. Nogmaals gevraagd waarom u voor de DVZ verklaarde dat uw paspoort in Bamenda achterbleef, geeft u aan het niet te weten en u bij thuiskomst geen tijd had om het opnieuw te zoeken aangezien jullie tijdens de zakenperiode enkel focusten op de zaken (zie notities dd. 27/11/2020, p. 42-43). U kan kortom de vastgestelde tegenstrijdigheid niet verklaren.

De moeilijk leesbare kopie van uw identiteitskaart (1) wijzigt bovenstaande niet daar zij betrekking heeft op uw identiteit en herkomst, geenszins in twijfel getrokken door het CGVS. Wat betreft de kopie van uw huwelijksakte (13), opgesteld op 19 oktober 2018, dient opgemerkt dat ook hier wordt vermeldt dat u resideert in Alakuma – Mankon terwijl u al in Alabukam zou hebben gewoond, wat wederom de geloofwaardigheid omtrent uw verklaringen omtrent uw recent verblijf aantast. U tijdens het tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS gevraagd waarom Alakuma staat genoteerd op uw huwelijksakte opgesteld in oktober 2018, stelt u het niet te weten en toen reeds in Alabukam te hebben gewoond. U diezelfde vraag nogmaals gesteld, geeft u aan de identiteitskaart van uw vrouw en uw attest van verloren documenten te hebben afgegeven aan de gemeente wanneer u huwde en om die reden Alakuma als uw woonplaats genoteerd staat (zie notities dd. 18/06/2021, p. 20). Het medisch attest (20) ter verschoning van uw afwezigheid op het persoonlijk onderhoud van 22 februari 2021 vermeldt ziekte, terwijl u stelt die ochtend te hebben vernomen dat uw kleine zus werd beschoten (zie notities dd. 18/06/2021, p.4).

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit bepaalde zones in Engelstalig Kameroen krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Kameroen (zie **COI Focus "Cameroun. Situation sécuritaire liée au conflit anglophone."** dd. 16 oktober 2020 (update), beschikbaar op https://www.cgira.be/sites/default/files/rapporten/coifocus_cameroun.situationsecuritairelieeau_conflitanglophone20201016.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> en **COI Focus "Cameroun. La crise anglophone. Situation des anglophones."** dd. 15 mei 2019) blijkt dat Kameroen momenteel getroffen wordt door de zogenaamde "Engelstalige crisis". Het gaat hierbij echter om **een gelokaliseerd conflict** dat zich in hoofdzaak beperkt tot de Engelstalige regio's North West en South West. Uit de informatie blijkt duidelijk dat er fundamentele verschillen tussen de veiligheidssituatie in Franstalig Kameroen en deze in Engelstalig Kameroen.

Het Commissariaat-generaal benadrukt voorts dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. **In casu is het Commissariaat-generaal is van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in Franstalig Kameroen te vestigen, meer bepaald in Douala, Yaoundé of elders in Franstalig Kameroen, waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.**

Niettegenstaande het conflict een grote impact heeft op de bewegingsvrijheid van de bewoners van de Engelstalige zone van het land, onder meer door de ghost town operaties en de vele check points van zowel de Kameroense autoriteiten als van de separatisten, blijkt evenwel dat het mogelijk is om zich van

de Engelstalige naar de Franstalige regio van het land te verplaatsen. Bovendien is de Franstalige regio van Kameroen bereikbaar via de internationale luchthavens van Douala en Yaoundé.

Wat de veiligheidssituatie in **de Franstalige regio** van Kameroen betreft, dient te worden vastgesteld dat deze regio, met uitzondering van een paar geïsoleerde incidenten, niet getroffen wordt door het geweld gelieerd aan de Engelstalige crisis. Uit de informatie blijkt duidelijk dat het geweld naar aanleiding van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte thans erg beperkt is, en niet algemeen verspreid, zodat er niet kan gesteld worden dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 48/4 §2 c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreigingen.

De situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen beantwoordt dan ook niet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Verder blijkt uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat talrijke Engelstaligen toevlucht zoeken tot de Franstalige regio's. Ze worden er opgevangen door Engelstalige families die reeds lange tijd in Franstalig Kameroen zijn gevestigd, door kerken en traditionele chefs, door Franstalige Kameroeners, ... Er zijn echter ook ontheemden die genoodzaakt zijn op straat te leven. De grootschalige verplaatsingen van de bevolking uit Engelstalig Kameroen brengt een grote druk teweeg op de Franstalige zone, die onder andere heeft geleid tot de ontwikkeling van prostitutie en een groot aanbod aan goedkope werkrachten in de Franstalige steden. Vele Engelstalige ontheemden leven er in precaire omstandigheden. Niettegenstaande de identiteitscontroles en razzia's uitgaande van de autoriteiten in vergelijking meer de Engelstaligen viseren en het aantal razzia's is gestegen, is over het algemeen de veiligheid van Engelstaligen gegarandeerd in Franstalig Kameroen. Uit het geheel van de informatie blijkt nog steeds dat er geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn. Met uitzondering van een aantal geïsoleerde gevallen, worden de Engelstaligen bovendien niet gediscrimineerd door de Franstalige bevolking.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in Franstalig Kameroen, meer bepaald in onder meer Douala of Yaoundé. **Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u echter redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in Douala, Yaoundé of elders in Franstalig Kameroen vestigt.**

U geeft vooreerst aan een beetje Frans te spreken. Gevraagd hoe u dat leerde, stelt u uw basiskennis van het Frans te hebben gebruikt wanneer u soms naar Douala of Yaoundé ging. Gevraagd of u daar vaak heenging, stelt u er soms heen te zijn gegaan om uw vrienden te bezoeken wanneer zij u uitnodigen voor een bepaalde gelegenheid (zie notities dd. 27/11/2020, p. 10). U ging tweemaal naar Yaoundé: een keer naar de ambassade en een keer op bezoek bij uw nicht Colette (zie infra). Ook naar Douala ging u op bezoek en woonde u een à twee weken bij uw inmiddels overleden zus F.C. (zie notities dd. 18/06/2021, p. 40). Hieruit blijkt enige affiniteit met steden in het Franstalig gedeelte van Kameroen en een basiskennis van het Frans waarmee u zich kan behelpen.

Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart u bovendien dat uw zus S.P. erg lange tijd bij jullie nicht L.C. in Yaoundé woonde alwaar ze ook studeerde en een eerste graad behaalde. Na een incident met voornoemde nicht keerde uw zus, vier maanden voor het eerste persoonlijk onderhoud op 27 november 2020, terug naar Bamenda. Uw nicht, met wie u geen contact meer heeft, verblijft nog steeds in Yaoundé (zie notities dd. 18/06/2021, p. 40). Uw zus F.C.Z., die enkele jaren geleden om het leven kwam, woonde eveneens in Douala. Uw zus N.V.Z., die gescheiden is van haar man, woont alleen met haar kinderen in Douala waar ze aan landbouw doet (zie notities dd. 27/11/2020, p. 20-21 en dd. 18/06/2021, p. 39). Met uw zus N.V.Z. had u één keer contact sinds uw aankomst in België. Ook uw zus A.L. heeft in Douala gewoond maar keerde terug naar Bamenda na een echtelijk conflict met haar echtgenoot (zie notities dd. 27/11/2020, p. 23). Veel van uw familieleden hebben zich in het verleden in Franstalig gedeelte gevestigd en/ of wonen daar nog steeds wat wijst op affiniteit met en een netwerk in Franstalig Kameroen.

Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u, ondanks uw lage scholingsgraad, een succesvolle zaak als meubelbouwer uit de grond heeft gestampt. U maakte meubels, deuren en ramen en heeft op verschillende plaatsen in Bamenda gewerkt (zie notities dd. 27/11/2020, p. 35 en dd. 18/06/2021, p. 42). Bovendien reisde u sinds 2016 jaarlijks naar Nigeria en eenmalig naar Togo om zaken te doen (zie notities dd. 18/06/2021, p. 14).

U gevraagd of u zich bij terugkeer in Franstalig Kameroen zou kunnen vestigen, bijvoorbeeld in Douala bij uw zus of in Yaoundé bij uw nicht, antwoordt u te denken dat het niet mogelijk is aangezien u zal worden opgespoord wanneer wordt ontdekt dat u in Kameroen bent omdat u wordt nagejaagd in Bamenda (zie notities dd. 18/06/2021, p. 40-41). De door u aangehaalde vervolgingsfeiten zijn echter niet geloofwaardig waardoor niet kan worden bijgetreden dat u in Franstalig Kameroen niet over een veilig hervestingsalternatief zou beschikken.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in onder meer Douala of Yaoundé, of elders in Franstalig Kameroen over een veilig en redelijk intern vlucht-alternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan.

Op basis van artikel 57/5 quater van de vreemdelingen werd u de mogelijkheid gegeven een kopie te verkrijgen van de notities van het persoonlijk onderhoud en indien gewenst opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Op datum van 24 september 2021 ontving het CGVS geen opmerkingen en bijgevolg wordt u geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoeker voert in het verzoekschrift een schending aan van:

“- Artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (Hierna EVRM);
- Artikel 1 A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 inzake het statuut van vluchtelingen.
- Artikel 7 van de Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie;
- Artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, §2 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (“Vreemdelingenwet”).
- Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (gebrek in de motivering);
- Artikel 62 van de Vreemdelingenwet inzake de motiveringsplicht;
- Artikelen 4 en 26 van het Koninklijk Besluit tot regeling van de werking van de rechtspleging voor het Commissariaat-Generaal voor de vluchtelingen en de Staatlozen;
- Het algemeen beginsel van voorzichtigheid;
- Het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van de redelijkheid en zorgvuldigheid (afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen).”

Verzoeker ontwikkelt dit middel als volgt:

“Overwegende dat verzoeker niet eens is met de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire status;
Dat verzoeker zal aantonen dat bestreden beslissing tot weigering van erkenning van vluchteling en weigering van de subsidiaire bescherming aangetast is door onwettigheden.

1. In hoofddorde vraagt de verzoeker van uw Raad de hervorming van de bestreden beslissing, en ten gevolge, dat de vluchtelingenstatus hem toegekend wordt;

1.1. Overwegend dat artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet welke het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchteling ondertekend te Genève op 28 juli 1951 omzet. bepaalt dat de vluchtelingenstatus

toegekend wordt aan wie voldoet aan de voorwaarden van artikel IA van het Internationaal Verdrag van Genève;

Dat in toepassing van het Internationaal verdrag betreffende de status van Vluchteling ondergetekende te Genève op 28 juli 1951; een "vluchteling", degene is "die, (...), uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan, of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen (...)

1.2. Overwegende dat artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 de formele motiveringsplicht van tegenpartij bepalen;

Dat artikel 62, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat alle administratieve beslissingen met reden omkleed zijn;

Dat de motivering verzoeker moet toelaten de reden(en) te begrijpen, zowel in feiten als in rechte, van de maatregel die tegenover hem wordt genomen;

Dat artikel 57/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de beslissingen van het Commissariaat-Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen met reden omkleed zijn en de omstandigheden eigen aan de zaak vermeldt;

Dat de wet van 29 juli 1991 de formele motiveringsplicht verstrengt;

Dat artikel 4 van het Koninklijk besluit van 22 juli 2003 tot regeling van de werking en de rechtspleging voor het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen stelt: "§1. De ambtenaar houdt rekening met de specifieke omstandigheden die de asielzoeker betreffen in het bijzonder desgevallend de omstandigheden dat hij behoort tot een kwetsbare groep (...). §3. De ambtenaar onderzoekt de asielaanvraag op individuele, objectieve en onpartijdige wijze. "

Dat de studie van UNHCR "Beyond the proof-Credibility Assessment in EU Asylum Systems" stelt dat de individuele en contextuele omstandigheden in overweging genomen moeten worden bij het onderzoek van elke asielaanvraag;

Dat door de formule (of uitdrukkelijke) motivering "worden deze redenen veruitwendigd door ze uitdrukkelijk in de beslissing zelf op te nemen". (I. DENYS, "Overzicht van het Vreemdelingenrecht", Kortrijk-Heule, UGA, 2012, p.423).

Dat de bestreden beslissing dient niet op alle rechtsmiddelen te antwoorden, maar wel, ten minsten, op de determinerende;

Dat de determinerende rechtsmiddelen of motieven diegene zijn die hoofdzakelijk de beslissing schragen;

Dat de motieven van de beslissing voldoende draagkrachtig moten zijn;

Dat de motieven van de beslissing steun moeten vinden in het administratief dossier van de tegenpartij en op de bekende feiten van de zaak;

Dat in geval de motieven in de bestreden beslissing geen steun vinden in het dossier, dan moet de motivering als onvoldoend beschouwd worden (RVS 27 september 1985, nr.25.677. RVS, 16 februari 2006, nr. 155.014);

Dat in het kader van zijn motiveringsplicht is verwerende partij ook verplicht het asielrelaas van elke kandidaat-vluchteling rondig te onderzoeken;

Dat hiervoor dient verwerende partij objectieve informatie te zoeken in, zowel nationale, als internationale bronnen;

1.3. Overwegende dat het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM) elke vorm van foltering (artikel 3), en discriminatie (artikel 14) verbiedt, het recht op vrijheid en veiligheid bevestigt (artikel 5), alsook het recht om niet gestraft te zijn zonder een wetbepaling (artikel 7), het recht op de vrijheid van zijn gedachte, zijn geweten en zijn godsdienst (artikel 9), het recht op het uiten van zijn mening (artikel 10) en het recht tot de vergadering en vereniging (artikel 11);

Dat het EVRM een internationale rechtsbron is;

Dat België verbonden is aan de plichten die voortvloeien uit het EVRM;

Dat ten gevolgen, België; zoals elk lidstaat, de verplichting heeft niemand terug te sturen naar zijn land van herkomst of een eerste land van asiel in geval hij daar een reëel risico loopt tot de schending van zijn fundamentele rechten zoals bepaalt in het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens.

Dat zowel uit de verklaring van de verzoeker voor de Dienst Vreemdelingenzaken en voor het Commissariaat-Generaal, als door de neergelegde rapporten, blijkt dat de bovenvermelde artikelen van het EVRM geschonden zijn in KAMEROEN ten aanzien van verzoeker;

1.4. Overwegende dat het voordeel van twijfel aan ieder verzoekende partij moest toegekend worden;

Dat het voordeel van twijfel een principe is die, o.a door de UNHCR bevestigd is;

Dat "After the applicant has made a genuine effort to substantie his story there may still be a lack of evidende for some his statements (...) it is hardly possible for a refugee to "prove" every part of his case

an indeed, if this were a requirement the majority of refugees would not be recognized. It is therefore frequently necessary to give the applicant the benefit of the doubt."

Vrije vertaling:

Nadat de aanvrager alles in staat heeft gezet om zijn verklaring te staven, kan er nog altijd een gebrek aan bewijs blijven tegenover bepaalde verklaringen (...) het is onmogelijk voor een vluchteling elk deel van zijn relaas, zijn zaak te bewijzen, en als dit een voorwaarde zou zijn. dan zou de meerderheid van de vluchtelingen niet erkend zijn. Het is daarom vaak noodzakelijk om aan verzoeker het voordeel van twijfel toe te kennen."

Dat de vraag die beantwoordt moet worden is het bestaan of niet, in hoofde van verzoeker, van een vrees vervolgd te zijn wegens een van de vervolgingsgronden opgesomd in artikel 1A van de Conventie van Genève, nl.

- *Wegens zijn ras*
- *Wegens zijn religie*
- *Wegens zijn nationaliteit*
- *Wegens het behoren tot een sociaal groep;*
- *Wegens zijn politieke overtuigingen;*

2. Overwegende dat, in ondergeschikte orde. Artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 bepaalt het volgende: [...]

Dat de inhoud van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen weerspiegelt de inhoud artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en fundamentele vrijheden.

Dat het Artikel 2 EVRM bepaalt dat:

[...]

Dat het artikel 3 EVRM bepaalt dat:

[...]

Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens beschouwt artikel 2 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de mens, die het recht op leven verankerd, als een van de meest fundamentele artikelen:

""Het bekrachtigt een van de fundamentele waarden van de democratische samenlevingen die samen de Raad van Europa vormen. We moeten de bepalingen dus eng interpreteren. " (Arrest McCann, Farrel and Savage tegen Verenigd Koninkrijk van 27 september 1995, verzoek, nr. 18984/91).

3. Overwegende dat, in uiterst ondergeschikte orde, indien Uw Raad toch tot het oordeel mocht komen dat U in de onmogelijkheid bent om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire bescherming status toe te kennen aan verzoeker en U meer informatie nodig zou moeten hebben, de bestreden beslissing dient vernietigd te worden en de zaak dient teruggestuurd te worden naar het Commissariaat-Generaal voor een nieuw onderzoek;

Dat inderdaad, er o.a. benadrukt moet worden dat het CG VS de situatie van de verzoeker niet grondig heeft onderzocht;

Dat, onafhankelijk van de geloofwaardigheid van het asielrelaas, er duidelijk blijkt uit de beschikbare informatie dat verzoeker een serieus risico tot ernstige schade loopt zoals gedefinieerd in artikel 48/4, § van vreemdelingenwet;

Dat verzoekster van mening is dat dit element niet genoeg onderzocht werd door verwerende partij;

Dat dit een schending inhoudt van haar onderzoek plicht en haar uitdrukkelijke en formele motiveringsplicht;

Dat omwille van al deze redenen, in uiterst ondergeschikte orde, de bestreden beslissing vernietigd dient te worden en het dossier terug dient gestuurd te worden naar het Commissariaat-Generaal voor bijkomend onderzoek.

6.2. IN FEITEN :

Ten onrechte heeft het CGVS een negatieve beslissing genomen zoals het blijkt van uit de volgende elementen :

1.

Het CGVS heeft zijn onderzoek niet aangepast aan het profiel van verzoeker die amper naar school is geweest ;

Verzoeker is inderdaad naar school gegaan tot hij 13 jaar oud was, heeft twee jaar van die primaire scholing niet geslaagd en heeft geen secundaris onderwijs gevolgd (CGVS I p 32) ;

Op veel anodyne vragen heeft verzoeker moeilijkheden ondervinden om de vraag te begrijpen en daarop te kunnen antwoorden ;

Veel antwoorden van verzoeker op anodyne vragen zijn ook verward;

Bijvoorbeelden :

[...]

1bis.

Blijkbaar is het echt moeilijk voor verzoeker om over zijn problemen een per een te spreken ;

Verzoeker heeft echt hulp nodig om zich te kunnen beperken tot maar een gebeurtenis zonder over de rest van zijn problemen te spreken ;

[...]

2.

In zo een context moet tegenpartij dubbel aandacht hebben om zeker te zijn dat verzoeker de vragen wel begrijpen bijvoorbeeld door hem wat tijd te geven om na te denken of door hem te helpen zich te situeren in de tijdslijn ;

3.

Maar in casu, toen de PO tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verzoeker over de incidenten die gebeurde met de AMBA BOYS heeft ondervraagd, heeft de PO enkel gerichte vragen gesteld zonder voldoende plaats aan verzoeker te geven om hem te helpen zich te herinneren ;

terwijl een opende vraag over wat er gebeurde, en hoe, zou gemakkelijker zijn geweest zeker voor iemand zonder schooling zo als verzoeker ;

Het CGVS heeft ook zijn analyse van de antwoorden van verzoeker helemaal niet aangepast aan het specifiek profiel van verzoeker ;

Om op de vragen van de PO te kunnen beantwoorden, verzoeker heeft alles wat er gebeurde tussen hem en de AMBA BOYS proberen te herhalen maar de PO heeft het helemaal niet begrepen met als gevolg dat :

- de PO verzoeker niet verder heeft kunnen helpen tijdens het persoonlijk onderhoud ;

- het breed antwoord van verzoeker werd - ten onrechte - beschouwd als een tegenstrijdigheid door het CGVS ;

In principe, antwoorden moeten aangepast zijn aan de vragen, daarmee gaan we akkoord maar het CGVS weet wel dat voor sommige mensen het is een heel moeilijk job om gericht op de vragen te antwoorden ; dat wil niet zeggen dat alles tegenstrijdig zou zijn ; dat wil enkel zeggen dat het antwoord breed is dans de vraag ...

4.

Over de documenten, toen verzoeker werd ondervraagd betreffende de documenten die hij van zijn advocaat heeft gekregen, heeft de PO nooit de eenvoudige vraag gesteld om te weten of, en wanneer, verzoeker zijn advocaat heeft kunnen - direct of niet - contacteren om over de incidenten te bespreken;

De PO heeft enkel verzoeker ondervraagd om te weten hoe de advocaat de neergelegde documenten had kunnen bekomen ;

De zelfde vraag gesteld hier in België aan iemand die enkel zijn primaire diploma heeft bekomen, zou ook leiden aan het zelfde antwoord dan die door verzoeker heeft gegeven : het is het job van advocaten, zij kunnen wel doen wat gewone mensen kunnen niet !

Het is geen zins om een gebrek aan geloofwaardigheid daar te zien ; het is gewoon wat "basis" mensen denken over advocaten ;

5.

Men dient ook te onderlijnen dat het CGVS geen concrete argument heeft om aan de authenticiteit van de neergelgde documenten te kunnen twijfelen ;

Verzoeker heeft veel documenten neergelged : het zijn medische documenten maar ook veel officiële documenten met namen, stempen, enz. ;

De authenticiteit van die documenten kan niet zo maar geweigerd zijn enkel op basis van het feit dat alles mogelijk zou opgesteld kunnen worden "met het nodige knip en plakwerk" ;

Men dient ook te worden onderlijnen dat verzoeker wel enkele originelen heeft kunnen tonen (CGVS II, p 15) maar het blijkt dat de PO die niet in rekening heeft genomen.

Bovendien aangezien het lage schooling niveau van verzoeker is het wel logisch dat hij verklaarde niet zo goed om de door hem zijn advocaat verzamelde documenten te kunnen lezen en begrijpen ;

Er zijn talrijke asielzoekers die documenten aan hun dossier toevoegen zonder die te kunnen begrijpen; het is, wel, een risico nemen maar in het geval van verzoeker gaat het over documenten die hem werden doorgestuurd door zijn advocaat in KAMEROEN dwz door iemand die kan wel bepalen of een document een bewijs is of niet.

Dat verzoeker, die een manueel job had en die niet naar het middelbaar onderwijs is gegaan, vertrouw heeft in zijn advocaat is zeker en vast geen voldoende reden om aan zijn geloofwaardigheid te kunnen twijfelen;

6.

Ten onrechte is het CGVS van mening dat de verklaringen van verzoeker over de AMBA BOYS tegenstrijdig zouden zijn ;

Verzoeker heeft wel bewust verklaard bij DVZ en bij het CGVS (CGVS I p 46) dat hij sympathiseerde met die groep (AMBA BOYS) in de zin dat verzoeker er wel akkoord gaat met wat die groep aan het strijden is ;

Verzoeker is niet het mee eens met het regime en hun methodes tegen de Engelse bevolking ;

Nogmaals dient men te benadrukken dat verzoeker geen intellectueel is ; hij kan zichzelf wel terugvinden in de strijd die de AMBA BOYS aan het voeren zijn, maar toch is hij er geen lid van, betaalt niets spontaan aan die groep, en wil ook geen gevaarlijke dingen voor die groep doen of moeten doen ;

Als de verklaringen van verzoeker terug in hun context (dwz met rekening van het profiel van verzoeker) zijn gezet, is alles duidelijk en helemaal niet tegenstrijdig;

7.

Wat betreft het feit dat het leger zou hebben gezegd dat buuren verzoeker hadden veraden, heeft ook de PO verzoeker geen kans gegeven om zich precies te herinneren terwijl eenvoudige vragen hem zouden kunnen helpen zoals : wie concreet van het leger heeft U dat info gegeven ? Wanneer ? Militaires vallen Uw huis in en dan wat gebeurde ? enz.

8.

Ten slotte is het profiel van verzoeker wel een risico profiel aangezien verzoeker aan marsen in 2017 deelnam en werd op 22.09.2017 gearresteerd dwz dat de autoriteiten wel op de hoogte zijn van dit deelname aan marsen;

Nu verzoeker is gezocht owv het feit dat hij beschuldigd is de AMBA BOYS te steunen met het afleveren van wapens en verantwoordelijk voor de dood van een legercommandant te zijn, is de situatie echt riskerend.

Het CEDOCA verslag bevestigt dat een lage politieke profil voldoende is om vervolgd te worden als Engels sprekende burger.

Het werd niet betwist dat verzoeker in 2017 aan marsen deelname zo wel aan doodskistceremonie (CGVS II Pp 35);

Het feit dat geen vervolging plaats vond tussen september 2017 en januari 2019 veranderd niks aangezien de situatie wordt nu erger door het feit dat verzoeker nu gezocht is ;

In andere woorden hebben de autoriteiten twee redenen om verzoeker te vervolgen ;

9.

Betreffende het document "attestation for lost documents" werd de chronologie niet met verzoeker nagekeken ; verzoeker heeft dus weer geen kans gehad om na te denken en zich precies te herinneren;

Bovendien staat men vast dat verzoeker heeft verklaard :

- dat de openbare veiligheid zijn identiteitskaart in beslag genomen had ;

[...]

- dat zijn "attestation for lost documents" in 2017 in beslag genomen werd ;

- en dat hij dus in 2018 een andere document gemaakt heeft.

[...]

Er is dus geen tegenstrijdigheid ;

Opnieuw zou de PO extra vragen gesteld hebben zoals : hoeveel "attestation for lost documents" werd U afgeleverd ? Wanneer nam de openbare veiligheid uw identiteitskaart in beslag ?, zou verzoeker een kans hebben gehad om alles uit te klaren.

10.

Over de incidenten met het leger, is er ook een gebrek aan grondig onderzoek ;

In de bestreden beslissing, is het CGVS van mening dat verzoeker zijn verklaringen tegenstrijdig zouden zijn ;

Maar als we die verklaringen herlezen, stellen we vast dat de PO geen kans verzoeker heeft gegeven om alles te kunnen uit klaren ;

De PO heeft inderdaad verzoeker niet ingelicht dat zij van het eerste persoonlijk onderhoud had begrepen dat het leger 2 keren langsgekomen zou zijn ;

Op geen enkel moment was het dan mogelijk voor verzoeker om verwarring te kunnen vermijden over het aantal incidenten met het leger;

11.

Conform artikel 48/7 van de wet 15.12.1980 dient men rekening houden met eerdere vervolgingen die verzoeker heeft beleefd in 2017 tijdens zijn arrestatie gedurende 2 dagen ;

Verzoeker werd toen hevig geslagen door de politie agenten ; Verzoeker leg teen medische verslag neer over de littekens van die slagen ;

Overbodig dient men te onderlijnen dat conform artikel 55/2, is een specifiek onderzoek noodzakelijk als het CGVS van mening zou zijn om verzoeker van het vluchtelingenstatuut uit te sluiten ;

Dit specifiek onderzoek werd niet uitgevoerd in casu met als gevolg dat het CGVS geen negatief motivering mag vinden in het feit dat verzoeker stenen zou hebben gegooid en brand zou hebben willen stichten ;

Bovendien is het concreet rol van verzoeker tijdens die mars voor zijn arrestatie in 2017 nog niet bekend aangezien een lak aan grondig onderzoek ;

Amper vragen werden inderdaad daarover gesteld ; en verzoeker heeft er altijd beantwoord in het meervoud zonder dat de OP heeft nagekeken wat precies concreet verzoeker persoonlijk heeft gedaan : [...]

12.

Besluiten :

Het is duidelijk dat er voldoende elementen zijn om een bescherming toe te kennen, ten minste de subsidiaire bescherming ;

En het is ook ten minste duidelijk dat er gebrek aan grondig onderzoek is zodanig het ten minste noodzakelijk is de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor bijkomend onderzoek."

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker de volgende stukken:

"3. Medisch attest (littekens)

4. Foto van verzoeker (> video op YOU TUBE - deelname aan de doodskistrevolutie)".

2.3. Bij aanvullende nota van 22 april 2022 verwijst verweerder naar de COI Focus "Cameroun. Crise anglophone. Situation sécuritaire." van 18 november 2021.

2.4. Ter terechtzitting van 29 april 2022 legt verzoeker een aanvullende nota neer aangaande het verslag van februari 2022 van HRW, getiteld "Comment pouvez-vous nous renvoyer?", toegevoegd aan de nota.

2.5. In het schriftelijk verslag van 16 mei 2022 onderzoekt verweerder het verslag van februari 2022 van HRW, getiteld "Comment pouvez-vous nous renvoyer?". Hij voegt bij dit verslag de volgende stukken:

"- Actucameroun, 11 november 2020: « Des députés américains demandent l'arrêt du rapatriement des camerounais en novembre situation irrégulière aux Etats-Unis »

[URL]

- Panafricanvisions, 11 november 2020, US sending over 50 asylum-seeking Cameroonian back home even though whereabouts of 81 previously deported unknown

[URL]

- The Guardian, 22 oktober 2020, "US Ice officers 'used torture to make Africans sign own deportation orders"

[URL]

- The Guardian, 9 november 2020, "US to send asylum seekers home to Cameroon despite 'death plane' warnings"

[URL]".

2.6. Ter terechtzitting van 23 mei 2022 voegt verweerder bij aanvullende nota de COI Focus "Cameroun. Le traitement réservé par les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays" van 16 mei 2022 (update) en de COI Focus "Cameroun. Le traitement réservé par les autorités nationales aux anglophones de retour dans le pays" van 16 mei 2022.

2.7. Ter terechtzitting van 8 juli 2022 legt verzoeker de volgende stukken neer:

"1. 3 Fotos

2. USB stick: a) 3 bovenvermeld fotos; (b) 3 videos

3. 2 persartikelen (> verslag HRW)

4. Mail doorgestuurd aan tegenpartij (CGVS) > refereert van die 2 persartikelen".

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan. De uitvoerige opsomming van wetbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar Kameroen uit vrees voor problemen omwille van zijn vermeende betrokkenheid bij de afscheidingsbeweging Amba Boys.

Er wordt echter geen geloof gehecht aan verzoekers verklaringen, gelet op de volgende vaststellingen:

- Verzoekers verklaringen over de gang van zaken waarbij hij door de Amba Boys werd aangesproken zijn niet consistent. In het verzoekschrift wordt aangevoerd dat de *protection officer* over de incidenten met de Amba Boys (i) enkel gerichte vragen heeft gesteld, zonder voldoende plaats te laten om verzoeker te helpen om het zich te herinneren; (ii) verzoeker niet verder heeft kunnen helpen; (iii) het breed antwoord van verzoeker ten onrechte beschouwd heeft als een tegenstrijdigheid terwijl het antwoord gewoon breder was dan de vraag. Uit de notities van de persoonlijke onderhouds blijkt echter dat zowel open als gesloten vragen werden gesteld over de incidenten met de Amba Boys en dat verzoeker de vragen goed begreep, maar dat hij de vragen inconsistent beantwoordde (notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: notities) 18 juni 2021, p. 25-28; notities 27 november 2020, p. 25-26), hetgeen echter niet kan teruggebracht worden tot een verkeerde vraagstelling of foutieve analyse van de antwoorden.
- Verzoekers mening over de Amba Boys wijzigt doorheen zijn asielpcedure van medelijden naar sympathie en steun tot angst. Hierdoor komt de geloofwaardigheid van de aanleiding tot zijn problemen met het leger, namelijk zijn (al dan niet verplichte) steun aan de Amba Boys in het gedrang. De *post factum* uitleg in het verzoekschrift, die verzoekers incoherente verklaringen tracht te verzoenen, kan niet overtuigen. Het feit dat verzoeker “*geen intellectueel is*”, zoals in het verzoekschrift wordt aangehaald, kan zijn onsamenhangende verklaringen evenmin verschoenen, gezien het zijn eigen mening/houding/leefwereld betreft en iemand geen intellectueel moet zijn om hierover eenduidige verklaringen af te leggen.
- Ook verzoekers verklaringen over zijn problemen met het leger zijn intern tegenstrijdig. Zo kon hij geenszins eensluidend aangeven hoe het leger zou hebben vernomen dat de Amba Boys contact hadden met verzoeker. Tevens legde verzoeker incoherente verklaringen af over de incidenten met het leger, nochtans dé gebeurtenissen die tot het vertrek uit zijn land zouden hebben geleid en die de grond vormen voor zijn verzoek om internationale bescherming. Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat de *protection officer* tijdens het persoonlijk onderhoud eenvoudige vragen had moeten stellen over de problemen met het leger - terwijl elders in het verzoekschrift dan weer wordt aangevoerd dat meer open vragen zouden gesteld moeten worden -, blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud dat er wel degelijk ongecompliceerde vragen werden gesteld en dat verzoeker de vragen ook begreep. Verzoeker werd bovendien wél geconfronteerd met het feit dat hij tijdens het eerste persoonlijk onderhoud andersluidende verklaringen aflegde over het aantal contacten met het leger (notities 18 juni 2021, p. 32). Dit in tegenstelling tot wat in het verzoekschrift beweerd wordt, waardoor bezwaarlijk kan worden volgehouden dat hij niet de kans kreeg om tijdens de persoonlijke onderhouds volwaardige verklaringen af te leggen hieromtrent.
- Gezien verzoekers voorgehouden problemen met de Kameroense autoriteiten niet geloofwaardig zijn, kunnen ook de problemen die zijn familie hierdoor ondervonden zou hebben niet hebben plaatsgevonden.

5. De door verzoeker neergelegde stukken kunnen de geloofwaardigheid van zijn problemen met de Amba Boys en het leger niet herstellen.

Verweerder stelt in de bestreden beslissing dienaangaande terecht als volgt:

"Ter staving van voornoemde problemen legt u volgende documenten neer: (3) een kopie van een affidavit, opgesteld door uw advocaat Ndifor Divine Ngu (dd. 04/11/2020), (4) een kopie van affidavit, opgesteld door uw moeder Z.F. (dd. 04/11/2020), (5) een kopie van een affidavit, opgesteld door uw echtgenote T.C.N. (dd. 04/11/2020), (6) een kopie van een affidavit, opgesteld door uw neef A.D. (dd. 13/11/2020), (7) een kopie van een affidavit, opgesteld door uw buurman A.F. (dd. 13/11/2020). U verklaart de documenten van uw advocaat in Kameroen, die u bijstond bij zakendisputen, te hebben ontvangen (zie notities dd. 18/06/2021, p.18). Vooreerst dient te worden benadrukt dat uw onwetendheid aangaande de neergelegde documenten, zowel wat betreft de inhoud als wat betreft de manier waarop ze werden verkregen, de authenticiteit en bewijswaarde van de documenten, alsook de geloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande de gebeurtenissen die u met de documenten wenst te staven, ernstig aantast. Vervolgens dient opgemerkt dat een affidavit geen authentieke akte is, maar louter een bevestiging van de daarin vermelde eenzijdige verklaringen op de daarin bepaalde dag. Het bewijst geenszins dat de eenzijdige verklaring zelf waarachtig is, temeer nu de affidavits werden afgelegd door uw advocaat, echtgenote, moeder, neef en buurman waardoor het bezwaarlijk als objectief kan worden aanzien. Gevraagd hoe die affidavits werden opgesteld, stelt u die dingen niet te kennen (zie notities dd. 18/06/2021, p.15). Gevraagd wat het precies is, geeft u aan dat de advocaat meestal gaat aangezien advocaten de macht hebben om naar eender welk kantoor te gaan (zie notities dd. 18/06/2021, p.16). U erop gewezen dat een van de documenten werd opgesteld door uw moeder en gepeild naar de werking, oppert u dat de advocaat er iets mee te maken heeft aangezien u sterk in hem gelooft en concludeert u het niet te weten. U ermee geconfronteerd dat de door uw advocaat opgestelde affidavit gebeurtenissen omschrijft in uw huis tijdens de vermeende aanval van het leger en gevraagd hoe hij die gebeurtenis zou kunnen omschrijven en op de hoogte kan zijn van de details, geeft u aan dat uw advocaat weet hoe uw huis eruit ziet en hij aanwezig was na de geboorte van uw laatste baby – waarmee u niet duidt hoe de advocaat op de hoogte is van voornoemde details. U hierop gewezen, stelt u dat de advocaat macht heeft (zie notities dd.18/06/2021, p. 16). De door u neergelegde foto's van uw werkplaats en de door u gebruikte producten hebben betrekking op verklaringen die geenszins ter discussie staan.

Na uw vertrek uit Nigeria, zou het leger in maart 2019 opnieuw naar uw huis in Alabukam zijn gegaan, zouden ze uw neef A.D. in het been hebben geschoten en uw huis afgebrand, waarna uw vrouw en kinderen naar de bossen in de omgeving van Bafout dienden te vluchten. Na twee à drie maanden in de bossen te hebben verbleven, werd uw gezin door uw schoonbroer opnieuw naar Bamenda gebracht. In september 2020 werd uw moeder naar het gerechtelijk politiestation gevorderd en gevraagd naar uw verblijfplaats. Er werd uw moeder eveneens een arrestatiebevel op uw naam overhandigd. Recent werd uw zus A.L. in haar been geschoten door het leger omdat ze weigerde de locatie van uw echtgenote prijs te geven. Wanneer het leger haar met de dood bedreigde, namen ze haar mee en lieten haar vervolgens achter in het huis van uw echtgenote. Uw zus stierf aan haar verwondingen. Uw andere zus N.S. waarschuwde uw echtgenote die vervolgens met de kinderen, voor de komst van het leger, kon ontkomen. Uw echtgenote vluchtte naar Nigeria en uw kinderen verblijven bij uw zus N.S. in Bamenda. Uw moeder zakte in elkaar wanneer ze hoorde wat gebeurde en werd opgenomen in het ziekenhuis.

Het dient opgemerkt dat bovenstaande verklaringen volledig in het verlengde liggen van iets wat niet geloofwaardig werd bevonden. Daar werd vastgesteld dat de door u geschetste problemen met de Kameroense autoriteiten geenszins geloofwaardig zijn, kunnen ook de problemen die uw familie ten gevolge ervan zouden hebben ondervonden niet (in bovenvermelde omstandigheden) hebben plaatsgevonden. De door u neergelegde documenten ter staving van de gebeurtenissen na uw vertrek hebben dan ook geen bewijswaarde. Bovendien zijn de neergelegde documenten kopieën die eenvoudig met het nodige knip-en plakwerk kunnen worden opgesteld.

De door u neergelegde medische attesten ter staving kunnen evenmin overtuigen. U kunt immers niet duiden hoe het medisch attest op naam van uw echtgenote (11) (dd. 01/02/2019) werd verkregen aangezien de advocaat alle documenten regelde. Indien authentiek toont het attest overigens de vervolgingsfeiten in uw hoofd niet aan. Hetzelfde dient opgemerkt met betrekking tot het attest betreffende uw neef A.D. van 8 mei 2019 (12) (zie notities dd. 18/06/2021, p. 20). De foto's (8 en 19), die u neerlegt om de verwondingen die uw neef A.D. in maart 2019 en uw zus A.L. zouden hebben opgelopen ten gevolge van een inval van het leger, verschaffen geen informatie over de persoon die op foto's te zien is, noch over de omstandigheden waarin de verwondingen zouden zijn opgelopen. Hetzelfde dient opgemerkt met betrekking tot de foto's van een vernield/ afgebrand huis (8): het kan eenieders huis betreffen in eender welke situatie. U verklaart de foto's van uw neef te hebben verkregen van uw advocaat in Kameroen. Gevraagd hoe uw advocaat die foto's verkreeg, geeft u aan het niet te weten en dat uw advocaat mogelijks naar het ziekenhuis ging en via de dokter de foto's verkreeg. Het tast uw geloofwaardigheid echter aan niet te weten hoe de neergelegde documenten werden verkregen.

De kopieën van de CRS kaart op naam van uw echtgenote (14) en van het afschrift van CRS van uw echtgenote (15) legt u neer om aan te tonen dat uw echtgenote, na haar terugkeer uit de bossen in Bamenda, als IDP een kaart werd gegeven om naar de winkels en de markt te gaan (zie notities dd. 18/09/2021, p. 20). Dat de situatie in Engelstalig Kameroen volatiel is en onderhevig aan geweld, resulterend in grote aantallen intern ontheemden, wordt door het CGVS niet betwist. Dit toont echter geopperde vervolgingsfeiten niet aan. Het screenshot (21) van MobileMoney, teneinde aan te tonen dat u geld overschreef aan uw zus N.S. wanneer uw zus in het ziekenhuis was, toont louter aan dat u geld heeft overgemaakt, niet waarom u dat deed.

U gevraagd naar het document 'Mandat d'amener' of 'Writ of Capias' (16) (dd.10/04/2020) geeft u aan het niet te begrijpen, niet te weten of het u dan wel uw echtgenote toebehoort en geeft u aan niet zo goed te kunnen lezen. Wederom komt het uw geloofwaardigheid niet ten goede de inhoud niet te kennen van de documenten die u neerlegt die uw persoonlijke situatie zouden moeten betreffen en te maken zouden moeten hebben met uw vrees voor vervolging en de reden waarom u in België internationale bescherming verzoekt. U hiermee geconfronteerd, stelt u naar zoveel plekken te zijn geweest en niet te weten wat dit specifiek document is. U verwijst opnieuw naar uw Kameroense advocaat die uw sociaal assistente de documenten heeft bezorgd. Gevraagd hoe uw advocaat het document verkreeg, stelt u – geheel naast de kwestie – in hem te geloven omdat hij u thuis veel hielp. De 'Letter of summon' (17) (dd.29/09/2020) die uw moeder zou hebben ontvangen, werd u eveneens gestuurd door uw advocaat die het zou hebben verkregen van het politiestation. U gevraagd hoe uw advocaat documenten heeft verkregen betreffend een vermeend gezocht persoon, meent u dat hij de nodige connecties heeft. Tenslotte, wat betreft het huiszoekingsbevel (search warrant)/zoekbericht (18) dient opgemerkt dat u geenszins kan duiden hoe de politie de foto's, die van uw traditioneel huwelijk in 2013 zijn, zou hebben verkregen. Ook wat betreft de inhoud kan u slechts aangeven dat er 'gezocht, gezocht' staat. Opnieuw kan u niet duiden hoe uw advocaat het document, dat vier pagina's beslaat, zou hebben verkregen. Uw geringe verklaringen over de neergelegde documenten zetten de ongeloofwaardigheid van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten verder in de verf."

Het verweer van verzoeker inzake de voorstaande motivering stelt:

"Over de documenten, toen verzoeker werd ondervraagd betreffende de documenten die hij van zijn advocaat heeft gekregen, heeft de PO nooit de eenvoudige vraag gesteld om te weten of, en wanneer, verzoeker zijn advocaat heeft kunnen - direct of niet - contacteren om over de incidenten te bespreken; De PO heeft enkel verzoeker ondervraagd om te weten hoe de advocaat de neergelegde documenten had kunnen bekomen ;

De zelfde vraag gesteld hier in België aan iemand die enkel zijn primaire diploma heeft bekomen, zou ook leiden aan het zelfde antwoord dan die door verzoeker heeft gegeven : het is het job van advocaten, zij kunnen wel doen wat gewone mensen kunnen niet !

Het is geen zins om een gebrek aan geloofwaardigheid daar te zien ; het is gewoon wat "basis" mensen denken over advocaten ;

Men dient ook te onderlijnen dat het CGVS geen concrete argument heeft om aan de authenticiteit van de neergelgde documenten te kunnen twijfelen ;

Verzoeker heeft veel documenten neergelgde : het zijn medische documenten maar ook veel officiële documenten met namen, stempelen, enz. ;

De authenticiteit van die documenten kan niet zo maar geweigerd zijn enkel op basis van het feit dat alles mogelijk zou opgesteld kunnen worden "met het nodige knip en plakwerk" ;

Men dient ook te worden onderlijnen dat verzoeker wel enkele originelen heeft kunnen tonen (CGVS II, p 15) maar het blijkt dat de PO die niet in rekening heeft genomen.

Bovendien aangezien het lage schooling niveau van verzoeker is het wel logisch dat hij verklaarde niet zo goed om de door hem zijn advocaat verzamelde documenten te kunnen lezen en begrijpen ;

Er zijn talrijke asielzoekers die documenten aan hun dossier toevoegen zonder die te kunnen begrijpen; het is, wel, een risico nemen maar in het geval van verzoeker gaat het over documenten die hem werden doorgestuurd door zijn advocaat in KAMEROEN dwz door iemand die kan wel bepalen of een document een bewijs is of niet.

Dat verzoeker, die een manueel job had en die niet naar het middelbaar onderwijs is gegaan, vertrouw heeft in zijn advocaat is zeker en vast geen voldoende reden om aan zijn geloofwaardigheid te kunnen twijfelen;"

Dit verweer kan niet aangenomen worden als een concreet verweer of ontkrachting van de omstandige motivering inzake de voornoemde documenten. De loutere verwijzing naar de taak van een advocaat, de relatie tussen de advocaat en zijn cliënt en verzoekers profiel kan geen afbreuk aan de vaststellingen dat verzoeker - onder meer - zelfs niet op de hoogte is van de praktische werkwijze van de advocaat om in bezit te komen van documenten die betrekking hebben op verzoekers voorgehouden problemen.

De feitenrechter vermag, zoals *in casu*, bewijswaarde ontzeggen aan door een partij bijgebrachte stukken indien deze onvoldoende garanties bieden op het vlak van authenticiteit; dit behoort tot de soevereine beoordelingsbevoegdheid van de bodemrechter (RvS nr. 253.447 van 1 april 2022).

6. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar Kameroen uit vrees voor problemen omwille van zijn deelname aan protestacties in 2017. Er wordt echter geen geloof gehecht aan verzoekers vrees, gelet op de volgende vaststellingen:

- Verzoeker kan doorheen zijn asielpcedure geenszins eenduidig aangeven hoe vaak hij deelnam aan protestacties.
- Verzoeker kon geenszins spontaan en doorleefd antwoorden op de vraag naar zijn persoonlijke problemen omwille van zijn deelname aan de protestacties. Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat er amper vragen werden gesteld over verzoekers concrete rol tijdens de marsen en dat verzoeker altijd antwoordde in het meervoud, dient te worden opgemerkt dat verzoeker herhaaldelijk en op verschillende manieren gevraagd werd naar zijn persoonlijke problemen naar aanleiding van de protesten (notities 27 november 2020, p. 37-38; notities 18 juni 2021, p. 33-37). Dat verzoeker meermaals ontwijkend en vaag antwoordde en soms in de “we”-vorm sprak, kan dan ook bezwaarlijk aan de *protection officer* worden verweten.
- Verzoeker verklaarde dat hij in 2017 gedurende twee dagen opgesloten werd in het gerechtelijk politiestation omwille van zijn deelname aan de mars, maar hij kon niet aangeven wanneer dit precies was. Deze onwetendheid is des te frappanter gezien hij documenten neerlegt die werden opgesteld door zijn advocaat, echtgenote, moeder, neef en buurman, waarin de datum van de arrestatie (22 september 2017) wordt vermeld. In het document ‘Recognizance of surety’ wordt dan weer de datum van vrijlating vermeld.
- Verder wordt opgemerkt dat verzoekers gedragingen tijdens de protestacties niet onschuldig waren daar hij verklaart dat hij stenen gooide en brand wilde stichten, waardoor een arrestatie omwille van een poging tot brandstichting niet als geheel onterecht voorkomt. De argumentatie in het verzoekschrift “*dat het CGVS geen negatief motivering mag vinden in het feit dat verzoeker stenen zou hebben gegooid en brand zou hebben willen stichten*” omdat geen specifiek onderzoek werd gedaan naar uitsluiting, is niet relevant gezien verzoeker niet van de internationale bescherming werd uitgesloten.
- Verzoeker verklaarde dat zijn overige deelnames aan protesten - een protestactie richting het paleis van de Fon om onafhankelijkheid te vieren en de doodskistrevolutie - niet resulteerden in problemen (notities 18 juni 2021, p. 34-35). De bij het verzoekschrift gevoegde “*Foto van verzoeker (> video op YOU TUBE - deelname aan de doodskistrevolutie)*” die zijn aanwezigheid op de doodskistrevolutie moet aantonen voegt dan ook niets bij.
- Na de beweerde arrestatie op 22 september 2017 en vrijlating op 24 september 2017 verbleef verzoeker nog tot 28 januari 2019 in Kameroen zonder problemen te hebben gekend met de autoriteiten omwille van zijn deelname aan de protestacties, waardoor niet kan worden ingezien waarom hij bij een terugkeer, jaren later, plots wel dergelijke problemen zou kennen.

7. Gelet op wat voorafgaat kan niet worden aangenomen dat verzoeker louter omwille van zijn deelname aan enkele protestmarsen in 2017 het risico loopt om vervolgd te worden, zoals wordt aangevoerd in het verzoekschrift.

8. De door verzoeker voorgelegde documenten kunnen zijn arrestatie evenmin staven.

Verweerder stelt in de bestreden beslissing terecht als volgt:

“Ter staving van uw arrestatie legt u een origineel ‘attestation for lost documents’ neer, opgesteld te Bamenda op 19 september 2018. Het document stelt dat u op het centrale politiekantoor van Bamenda aangifte deed van het verlies of diefstal van uw identiteitskaart. U verklaart dat uw identiteitskaart tijdens uw arrestatie in beslag werd genomen en men een separatist wordt genoemd door de politie indien ze u vatten zonder identiteitskaart (zie notities dd. 27/11/2020, p. 40). Het verwondert dat u, wiens identiteitskaart door de ordediensten bij arrestatie in beslag werd genomen, van diezelfde ordediensten zulk document zou hebben verkregen.

Bovendien toont het document hoogstens aan uw identiteitskaart niet langer in bezit te hebben gehad en biedt het geen informatie over de omstandigheden waarin u uw identiteitskaart verloor of hoe ze u zou zijn ontnomen. Een nieuwe identiteitskaart liet u niet opmaken aangezien u via het gerechtelijk politiestation zou moeten gaan wat onmogelijk was gezien uw problemen met hen, wat niet wegneemt dat ook het neergelegd document door de 'deputy superintendent of police' werd opgesteld. Overigens dient opgemerkt dat in het document, opgesteld op 19 september 2018, staat aangegeven dat u woonachtig bent te 'Alakuma Bida', terwijl u verklaart een drietal jaar voor vertrek naar Alabukam te zijn verhuisd (zie notities dd. 27/11/2020, p. 14 en verklaring DVZ, vraag 10). Bij aanvang van het eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS geeft u dan ook aan het document eigenhandig te hebben aangepast, Alakuma te hebben doorstreept en Alabukam te hebben opgeschreven, wat ook blijkt uit de twee afwijkende, neergelegde versies van het document (zie notities dd. 27/11/2020, p.3). U stelt na aankomst in het centrum te Lommel te hebben vastgesteld dat het document een fout bevatte – wat rijkelijk laat is aangezien het document in september 2018 zou zijn opgesteld. Dit doet minstens vraagtekens rijzen bij uw verklaringen omtrent uw recent verblijf in Alabukam aangezien niet kan worden ingezien waarom een officiële instantie een woonplaats zou noteren waar u niet langer resideert. U meent dat Alakuma werd genoteerd aangezien u daar woonde wanneer uw identiteitskaart werd opgesteld (zie notities dd. 27/11/2020, p. 41). Overigens toont het aan dat u er niet voor terugdeinst om officiële documenten aan te passen.

Nog ter staving van de vermeende arrestatie legt u kopie neer van een 'Engagement du grant' of 'Recognizance of surety' (9). U tijdens het tweede persoonlijk onderhoud gevraagd om te vertellen over voornoemd document, geeft u in eerste instantie aan het document niet te begrijpen. Gevraagd of u het document eerder zag, geeft u aan te vermoeden dat het het ontvangstbewijs is voor uw borg wanneer u opgesloten zat bij de gerechtelijke politie in Old Town. U kan vervolgens niet aangeven hoe u dit document heeft verkregen. U geeft wederom aan dat advocaten de connecties hebben om naar veel plekken te gaan en oppert dat uw advocaat naar de politie ging om het document te bekomen. Gevraagd of dit document aan u werd gegeven wanneer u werd vrijgelaten, stelt u te hebben getekend wanneer het geld werd overhandigd aan de politie. U nogmaals gevraagd of de politie u voornoemd document overhandigde, stelt u te hebben getekend en uw naam en geboortedatum te hebben gegeven, maar geen document te hebben gekregen. Vervolgens verklaart u aan de politie het document 'Attestation for lost documents' te hebben gegeven voor u tekende aangezien uw identiteitskaart in beslag werd genomen. U voegt toe het attest voor verloren documenten aan de politie te hebben gegeven wanneer u werd vrijgelaten aangezien uw identiteitskaart door de openbare veiligheid in beslag werd genomen. Uw verklaringen stroken echter niet aangezien het 'Attestation for lost documents' op 19 september 2018, ongeveer een jaar na uw vermeende arrestatie, werd opgesteld. Verder verklaart u dan weer dat uw identiteitskaart pas bij uw vrijlating in beslag werd genomen. Gevraagd waarom stelt u, naast de kwestie, dat veel vrienden naar Kondengui gevangenis in Yaoundé werden gebracht en u geluk heeft gehad. Nogmaals gevraagd waarom uw identiteitskaart in beslag werd genomen, stelt u het niet te weten. Vervolgens verklaart u dan weer dat uw identiteitskaart in beslag werd genomen door openbare veiligheid op de dag van uw vermeende arrestatie (zie notities dd. 18/06/2021, p. 37-38). Uw verklaringen hieromtrent, die allesbehalve eensluidend zijn, tasten de geloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande uw arrestatie verder aan. U bovendien tijdens het tweede persoonlijk onderhoud gevraagd of u nog iets wenst te zeggen over de neergelegde documenten, meent u zich plotsklaps te herinneren het formulier 'Recognizance of surety' zelf te hebben ingevuld wanneer uw echtgenote de borg van 20.000 CFA betaalde. Gevraagd of het uw handschrift is, verklaart u afwijkend dat het niet uw handschrift is, maar u bij vrijlating uw naam, de naam van uw moeder en uw beroep neerschreef. Tenslotte concludeert u dat het document 'Recognizance of surety' u niet werd gegeven bij vrijlating. Overigens dient ook hier opgemerkt dat het geenszins geloofwaardig is dat u niet kan aangeven wanneer u werd gearresteerd, terwijl ook voornoemd document een datum van vrijlating bevat. Ook wat betreft het medisch certificaat (10), opgesteld op 30 september 2017, kunt u niet duiden hoe uw advocaat het document zou hebben verkregen. U verkreeg geen attest bij ontslag uit het ziekenhuis, maar oppert dat uw advocaat het van het origineel document moet hebben verkregen (zie notities dd. 18/06/2021, p. 18-19). Ook dit attest vermeldt overigens een datum van opname waardoor u zou hebben kunnen weten wanneer u zogenaamd werd gearresteerd/vrijgelaten. Het dient nogmaals te worden benadrukt dat de vaststelling dat u niet op de hoogte bent van de inhoud van de door u neergelegde documenten, de geloofwaardigheid van uw verklaringen, alsook de authenticiteit van de documenten, aantast."

Andermaal dient te worden vastgesteld dat de argumenten in het verzoekschrift (in de mate dat ze ingevolge de vele taalkundige fouten begrepen kunnen worden) - met name dat de protection officer nooit de vraag heeft gesteld "om te weten of, en wanneer, verzoeker zijn advocaat heeft kunnen - direct of niet - contacteren om over de incidenten te bespreken", dat verweerder geen concreet argument heeft om aan

de authenticiteit van de documenten te twijfelen, dat verzoeker zowel officiële als originele documenten heeft neergelegd, dat *“aangezien het lage schooling niveau van verzoeker is het wel logisch dat hij verklaarde niet zo goed om de door hem zijn advocaat verzamelde documenten te kunnen lezen en begrijpen”* en dat verzoeker onvoldoende specifieke vragen werd gesteld over de *“attestation for lost documents”* - kunnen voorgaande omstandige en pertinente motivering omtrent de voorgelegde documenten, die weerslag vindt in het administratief dossier, niet ontkrachten. Ingevolge de soevereine beoordelingsbevoegdheid van de bodemrechter wordt *in casu* bewijswaarde ontszegd aan de door verzoeker bijgebrachte stukken omdat deze onvoldoende garanties bieden op het vlak van authenticiteit (RvS nr. 253.447 van 1 april 2022).

9. In het verzoekschrift wordt aangevoerd dat verzoeker laaggeschoold is en dat de vraagstelling tijdens het persoonlijk onderhoud en de analyse van de antwoorden niet was aangepast aan zijn profiel. Verzoeker hekelt de *“anodyne”* vragen tijdens het persoonlijk onderhoud en stelt doorheen het verzoekschrift dat er ofwel meer plaats en ruimte moest worden gegeven aan verzoeker ofwel dat er net meer gerichte eenvoudige vragen moesten gesteld zijn door de *protection officer*.

Uit een eenvoudige lezing van verzoekers verklaringen blijkt echter duidelijk dat aan verzoeker eenvoudige en duidelijke (zowel open als gesloten) vragen werden gesteld, die hij goed kon volgen en waarvan hij de logica en de inhoud correct begreep.

Verzoeker of zijn advocaat hebben op geen enkel moment te kennen gegeven dat verzoeker omwille van zijn scholingsgraad of profiel niet in staat zou zijn om deel te nemen aan de onderhavige procedure. Zo werd er bij het invullen van de vragenlijst *“bijzondere procedurele noden”* op de Dienst Vreemdelingenzaken gevraagd of er bepaalde elementen of omstandigheden zijn die het vertellen van zijn verhaal of zijn deelname aan de procedure kunnen bemoeilijken, waarop verzoeker ondubbelzinnig *“neen”* antwoordde. Verzoeker gaf tijdens de persoonlijke onderhouds bovendien uitdrukkelijk aan alle vragen van de *protection officer* te hebben begrepen (notities 27 november 2020, p. 51; notities 18 juni 2021, p. 42). Op het einde van het eerste persoonlijk onderhoud liet verzoekers advocaat zelfs noteren: *“Belangrijk dat alles begrijpelijk was. Naar mijn mening geen problemen met het begrijpen van vragen en antwoorden van vragen.”* (notities 27 november 2020, p. 52).

Verzoeker brengt ook geen medisch of psychologisch attest bij waaruit kan worden afgeleid dat hij niet in de mogelijkheid zou zijn om op volwaardige wijze deel te nemen aan de procedures inzake zijn verzoek noch dat zijn cognitieve vermogens dermate zouden zijn aangetast zodat hij in de onmogelijkheid is nuttige verklaringen af te leggen teneinde zijn voorgehouden asielrelaas te toetsen.

Volledigheidshalve wordt nog opgemerkt dat, daar waar aangenomen kan worden dat ieder persoonlijk onderhoud gepaard gaat met enige mate van stress, dit geen afbreuk doet aan het gegeven dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze mag worden verwacht dat deze in staat is voldoende duidelijke, nauwkeurige en coherente verklaringen af te leggen met betrekking tot belangrijke feiten en gebeurtenissen die hij persoonlijk heeft meegemaakt, zeker indien deze gebeurtenissen de essentie van het asielrelaas uitmaken en de directe aanleiding hebben gevormd voor het vertrek uit het land van herkomst. De aangehaalde gebeurtenissen kunnen, gezien deze een manifeste afwijking vormen op de alledaagsheid en van determinerende invloed waren op zijn verdere leven, redelijkerwijze geacht worden in verzoekers geheugen te zijn gegrift, zodat de aangevoerde stress geen aannemelijke verklaring vormt voor de hoger gedane vaststellingen.

10. In het verzoekschrift wordt benadrukt dat verzoeker bij verweerder een medisch verslag heeft neergelegd *“over littekens van die slagen”*. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker een medisch attest van 29 oktober 2021 waarin littekens worden vastgesteld die compatibel zijn met de gevolgen van slagen.

Er wordt door de Raad niet getwijfeld aan de bewijskracht van deze stukken. De beoordeling van de bewijswaarde van een attest betreft een feitelijke appreciatie die de Raad toekomt. Hierbij wordt rekening gehouden met het geheel van de voorliggende elementen opgenomen in het administratief dossier en het verzoekschrift. Een medisch verslag kan niet als alleenstaand worden gezien binnen een verzoek om internationale bescherming. Het maakt deel uit van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming en het gewicht dat hieraan wordt gegeven dient dan ook bepaald te worden binnen dit geheel.

Hoewel de documenten het bestaan van bepaalde fysieke letsels kunnen aantonen, vormen deze neergelegde medische stukken geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de genoemde letsels werden opgelopen, noch voor het feit dat de letsels werden opgelopen voordat verzoeker zijn land van herkomst verliet. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen of mentale problemen werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de verklaringen van de patiënt.

In het licht van het gehele dossier kunnen de medische attesten de geloofwaardigheid van het asielrelaas niet herstellen, noch het bestaan van een risico op mishandeling bij terugkeer naar Kameroen aannemelijk maken.

11. De ter terechtzitting van 8 juli 2022 neergelegde “3 Fotos” betreffen volgens de e-mail van verzoekers advocaat aan verweerder *“incidenten in de regio waar familie leden van mijn cliënt (vrouw, moeder en oom) woonden”* in juni 2022 waarbij *“hun huis werd getroffen door het vuur aangezet in de wijk door militairen van het regime”*, waarna ze hebben moeten vluchten en in een vluchtelingenkamp zijn gaan wonen. Uit deze foto's, die een afbrandend en afgebrand gebouw tonen, kan de plaats, de omstandigheden en de gevolgen van de brand niet worden afgeleid, laat staan dat hieruit een link met verzoeker of zijn problemen kan blijken.

12. Wat betreft de ter terechtzitting van 8 juli 2022 neergelegde “3 videos” op een USB-stick stelt de Raad vast dat, overeenkomstig artikel 39/60 van de Vreemdelingenwet, de procedure bij de Raad schriftelijk is. De USB-stick kan niet aanzien worden als een geschrift of schriftelijk stuk. De Vreemdelingenwet noch het PR RvV voorziet in de mogelijkheid tot het bijbrengen van andere stukken, zoals USB-sticks, dan schriftelijke stukken. De Raad stelt tevens vast dat wanneer hij USB-stick zou openen en bekijken, na de terechtzitting en tijdens het beraad, de rechten van verdediging van verweerder zouden worden geschaad. De verweerder is immers in de onmogelijkheid om op afdoende wijze kennis te nemen van de inhoud van de USB-stick zodat hij in de onmogelijkheid is om hierop opmerkingen te laten gelden. Hierbij voegt zich de vaststelling dat de USB-stick een computervirus kan bevatten dat zich na consultatie door de Raad op de computer of het netwerk van de Raad kan verspreiden.

Bij het voorgaande voegt zich daarenboven hetgeen op de zitting van 8 juli 2022 werd genotuleerd in het Proces-verbaal van zitting, namelijk:

“De raadsvrouw van de verzoekende partij legt een aanvullende nota met stukken neer, alsook een usb-stick. Op de vraag van de voorzitter naar de inhoud van de usb-stick, stelt de raadsvrouw van de verzoekende partij dat de usb-stick 3 foto's en 3 video's bevat.

Ze stelt dat zowel op de foto's als de video's incidenten te zien zijn waarop huizen kapotgemaakt worden/zijn van verzoekers familie.

Op het einde van de zitting verschijnt Mr. Smekens opnieuw en vraagt zij aan de voorzitter een heropening van de debatten in haar zaak. De voorzitter stemt in met een heropening van de debatten.

Mr. Smekens verklaart dat zij wenst terug te komen op haar eerder afgelegde verklaringen i.v.m. de inhoud van de video's op de usb-stick. Zij stelt dat ze verkeerdelijk gezegd had dat de video's over de familie van verzoeker gingen. Ze verklaart dat enkel de foto's betrekking hebben op de regio van de verzoekende partij en dat de video's over een andere zone/regio gaan dan die waar verzoekende partij woonde.”

Aangezien de advocaat van verzoeker blijkens haar verklaringen ter zitting – na de heropening der debatten zodat ze de inhoud van haar uitleg omtrent de USB-stick kan wijzigen – verklaart dat de video's handelen over een andere regio dan deze van verzoeker, blijkt het dat deze video's geen betrekking hebben op verzoeker doch algemene informatie inzake het conflict bevatten.

13. Inzake het risico op terugkeer naar Kameroen voor Engelstalige Kameroeners legde verzoeker ter terechtzitting van 29 april 2022 een aanvullende nota neer aangaande het verslag van februari 2022 van HRW, getiteld *“Comment pouvez-vous nous renvoyer?”*. In het schriftelijk verslag van 16 mei 2022 onderzoekt verweerder dit verslag van februari 2022 van HRW, onder verwijzing naar andere bronnen. Ter terechtzitting van 23 mei 2022 voegt verweerder bij aanvullende nota de COI Focus *“Cameroun. Le traitement réservé par les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays”* van 16 mei 2022 (update) en de COI Focus *“Cameroun. Le traitement réservé par les autorités nationales aux anglophones de retour dans le pays”* van 16 mei 2022.

Op basis van de beschikbare informatie kan niet blijken dat Engelstalige Kameroeners die terugkeren na een verblijf in België of Europa, behoudens een grondiger onderzoek bij aankomst op de luchthaven, op systematische basis problemen kennen bij een terugkeer naar Kameroen. Sommige bronnen melden dat personen met een crimineel verleden of politieke activiteiten tegen de staat problemen kunnen ondervinden, verschillende bronnen zijn het erover eens dat Engelstaligen die wel problemen kennen bij terugkeer personen zijn die een actieve rol spelen in het conflict, en één bron stelt dat Engelstaligen onderworpen worden aan diepgaandere ondervraging en controle van bagage en documenten bij terugkeer en represailles riskeren wanneer de verdenkingen (van separatisme) niet worden opgeheven tijdens de bevraging.

Uit de hogere vaststellingen blijkt dat er geen geloof wordt gehecht aan verzoekers problemen met het leger in Kameroen, noch aan zijn verklaringen over zijn deelname aan protestacties in 2017. Bijgevolg wijst niets erop – noch licht verzoeker dit toe – dat verzoeker een politiek profiel zou worden toegedicht en omwille hiervan problemen zou ondervinden in geval van terugkeer naar Kameroen.

14. De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Hij komt immers in wezen voor het overige niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas, het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

15. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de overige door hem in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

16. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Bijgevolg kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

17. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie, waaronder de COI Focus "*Cameroun. Crise anglophone. Situation sécuritaire.*" van 18 november 2021 die verzoeker toevoegde aan diens aanvullende nota van 22 april 2022. De "2 persartikelen" van 9 juni 2022 en 3 februari 2022, door verzoeker neergelegd ter terechtzitting van 8 juli 2022, liggen in dezelfde lijn als de informatie van verweerder. Hieruit kan niet blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. Verweerder oordeelde aldus op goede gronden dat verzoeker in Franstalig Kameroen over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt zoals omschreven in artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

18. Vaste rechtspraak van de Raad van State stelt dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 5 juni 2001, nr. 96.142). Verzoeker laat na in zijn verzoekschrift uiteen te zetten op welke wijze artikel 7 van de Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie geschonden zou zijn.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend tweeëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS